

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

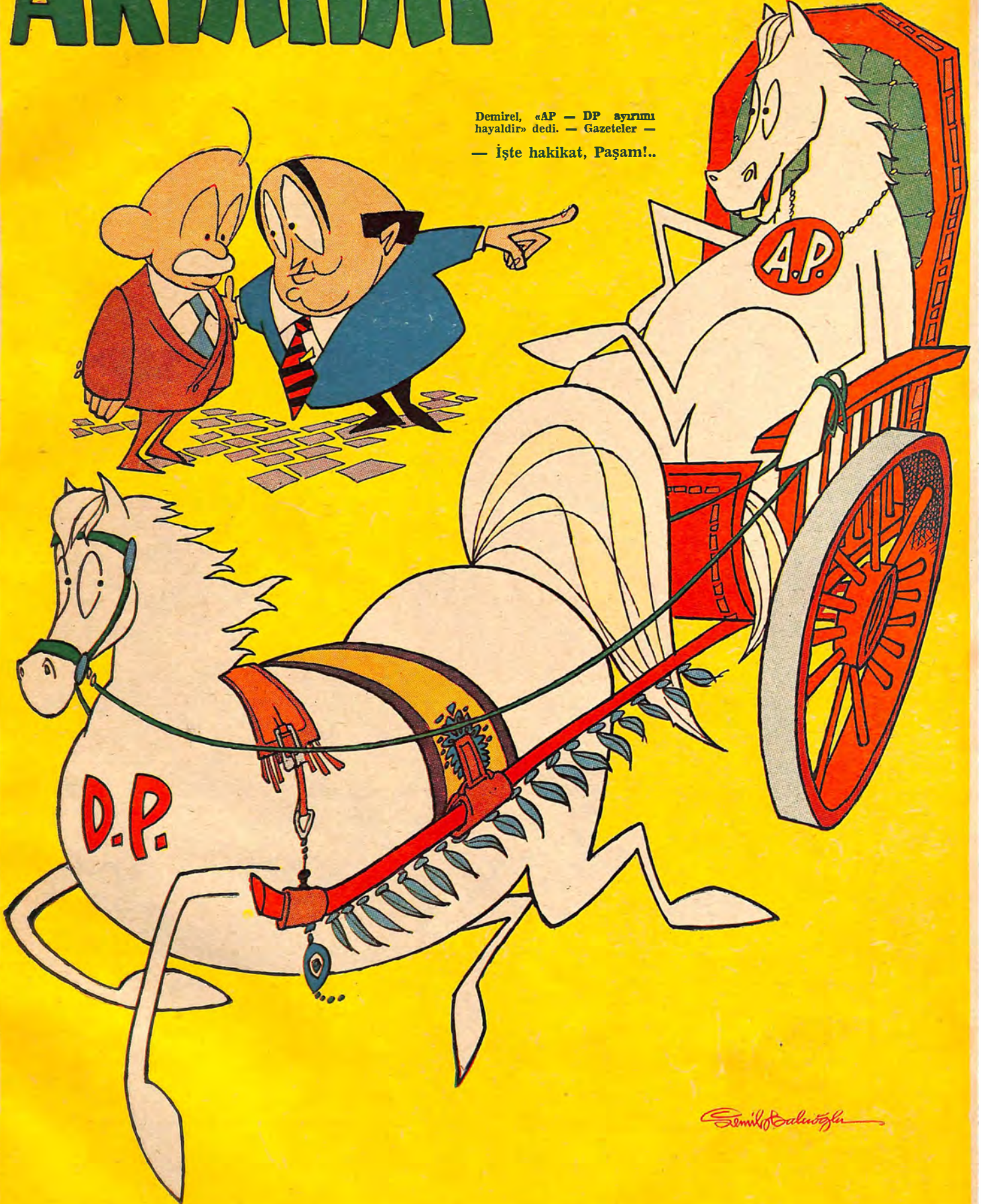
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Aklınla

Demirel, «AP — DP ayrımı
hayaldir» dedi. — Gazeteler —
— İşte hakikat, Paşam!..

en iyi Gazoz

Limonlu **YEDİGÜN** misket limonu ve tabii limon karışımından elde edilen yepyeni bir tad, yepyeni, nefis bir meşrubattır. Ferahlatıcı ve hazmettiricidir.

HERGÜN LİMONLU **YEDİGÜN** İÇİNİZ

YEDİGÜN de bir FRUKO - TAMEK Meyve Suları Sanayii A. Ş. Mamuludur.

AJANSTEK Y - 69/133

(Ajans Tek : Y/69/173/302 — 136)

AKBABA

Yıl: 47 Cilt: 17 Sayı: 35 * Kurucusu: Yusuf Ziya ORTAÇ * 20 Ağustos 1969

Durum ciddî, ama ciddiyet yok..

BİR ülkede işlerin iyi gitmesi için herkesin kendi işini bilmesi, kendi işine sahip çıkması gerekir. Demircinin kunduracılığa özendiği, terzinin mimarlığa kalkıştığı, kalaycının doktorluğa heveslendiği bir toplumda herşey zıvanadan çıkmış demektir. Kırkyedi yaşında AKBABA bugünlerde kara kara düşünmekte ve:

— Politikacılar, Bakanlar, benim mesleğimi elimden almak için uğraşıyorlar. Herbiri birer mizahçı keşildi, artık ben ne yapayım? diye kendi kendisine sormaktadır.

Gerçekten de seçimlere iki ay kala memleketin hali görülecek şeydir.

Odalar Birliği Başkanlığı sabah erken kalkanın işgaline uğrarken, toplum polisinin işgaliyle Bay Şırrı Enver Batur'a verilmiş, ve şaşkına dönen kamu oyu önünde Başkan:

— «Masonluk milliyetçiliktir; ben Medine'liyim, şeyhadeyim..» diye konuşmuştur.

Dünyanın neresinde olursa olsun Odalar Birliği Başkanı böyle konuşamaz, konuşursa o toplumun çivisinin yerinden çıktığına hükmedilir.

Bu arada seçimlere üç ay kala Adalet Bakanlığı koltuğuna oturan bay Hidayet Aydınır de ilk iş olarak bir karga broşürü yayınlamış ve özetle:

— «Kargalar muzırdır, hükümet kargaları öldürenlere para vermeli,

işsizler de Almanya'ya gideceklerine memlekette kalarak karga avlamalı. Ben karga düşmanıyım. Cumhurbaşkanlığı köşkünü bu gibi muzır hayvanlardan koruyacak silâhlı kuvvetler mevcuttur.»

Adalet Bakanlığı koltuğunda kargaları itlâf üstüne kampanya açmak makama pek yakışık almazsa da zengin bir mizahtır.

Bütün bunlar olurken Başbakan Demirel de temel atmakla meşguldür.

İhalesi yapılmamış fabrikaların, okulların, tesislerin temellerini atıp kurban kesmekte; ihalesi yapıp da vaktiyle temeli atılmış olanların bir daha temelini atmakta, yarısına gelmiş ve bitişine az kalmış olanların temelini bilmem kaçınıcı kere atmak fırsatını kaçırmamak; bitmemiş fabrikaların açılışını yapmakta, bitmiş olanların ikinci veya üçüncü açılışını yapmakta bir sakınca görmemekte; üstelik seçimlere iki ay kala Orman Bakanlığı ihdas etmektedir.

Sözün kısası radyoyu açtınız mı, gazetelere bir göz attınız mı; mizah edebiyatının zengin türlerini içitmek veya görmek olağandır.

Böyle bir ortamda ise AKBABA'nın işi gün geçtikçe zorlaşmaktadır.

Ciddi olması gereken şeyler gayri ciddi olur, devlet yönetiminde her sabah bir perdelik acıklı-güldürü-

nün perdeleri açılırsa, bir mizah dergisi elbette ne yapacağını şaşırır..

Ve kara kara düşünmeye başlar.

İşte biz de o karanlık düşünceler içinde geçirdik bu haftayı sevgili okurlar.

Mesleğimiz elden gidiyor diye keşildik.

Ne yapsak acaba?

Önümüzdeki seçimlerde tüm kadromuzla aday olup, Ankara yolunu mu tutsak? Bugünkü yöneticilere:

— Sayın baylar lütfen siz gelip AKBABA'yı çıkarın, biz devlet yönetelim. Sizin her sözünüz, her nutkunuz, her demeciniz bizim okurları güldürmekte, biz yaya kalmaktayız sizin yanınızda... mı desek?

Bilemiyoruz.

Sevgili okurlar, bu yolda sizler bize yol göstereceksiniz. Memleket idare edeceğiz diye ortaya çıkmış olanlarda ciddiyet diye birşey kalmamıştır.

Buna rağmen memleketin durumu ciddidir.

Nitekim vaktiyle ülkemize gelen bir yabancı uzman bu konuda şöyle konuşmuştur:

— Bizim memlekette durum biraz kötüye gidince «vaziyet ciddi, ama ümitsiz değil» derler. Sizinki biraz daha değişik: Sizin durumunuz ümitsiz, ama ciddi değil!

AKBABA

Resmî reklâm yolsuzluğu!

BİR 27 Mayıs ihtilâli oldu. Nice ıstırap, gözyaşı, üzüntü ve felâket pahasına geçirdiğimiz toplum tecrübesinden sonra selâmet sahiline çıktığımızı sandık. Bir parlamento dolusu milletvekilini harman gibi savuran, Kurucu Meclisi kuran, Anayasa'yı halk oyuna sunan devrim, hepimizin kulağına küpe oldu diye düşündük.

Aldanmışız.

Baskı usulleriyle iktidarlarını yürüteceklerini sananlar yine iktidar koltuğu çevresinde asalaklaşmışlardır.

27 Mayıs'ın bize verdiği dersle kabul edilen bir kurum Basın İlan Kurumu'dur. Gazete ve dergilere devletin ilân ve reklâm aracılığıyla baskı yapmasını önlemek için kurulmuştur Basın İlan Kurumu... Anayasa'nın 23'üncü maddesi şöyle yazar:

«Gazete ve dergiler, devletin ve diğer kamu tüzel kişilerinin veya bunlara bağlı kurumların araç ve imkânlarından eşitlik esasına göre faydalanır.»

Anayasa resmî gerekçesi bu fıkra şöyle açıklar:

«Bu fıkra hükmü ile, iktidarın kendisini tutan gazeteler lehine imtiyazlı bir durum yaratarak, muhalif gazeteleri kötü duruma düşürmesi ihtimali giderilmiştir.»

AKBABA'nın resmî reklâmını kesip çanakyalayıcı ve satışı dergilere reklâm dağıtarak Hazine'nin parasını çar-çur eden Ziraat Bankası yetkilileri ve iktidardaki politikacıları, Anayasa'yı iyice okumalı, davranışlarını buna göre ayarlamalıdır.

İş isten geçtikten sonra hatırlanacak hak ve hukuk kaidelerinin suçlulara bir yararı yoktur.

Koskoca bir Basın İlan Kurumu teşkilâtı, bunca masrafla resmî reklâm yolsuzluklarını kaldırmak için kurulsun.. sonra bir devlet bankasının başında bulunan kişiler, politikacıdan aldıkları işaretle, hem bu kurumu, hem de Anayasayı çiğneyerek haksız kararlar alsınlar..

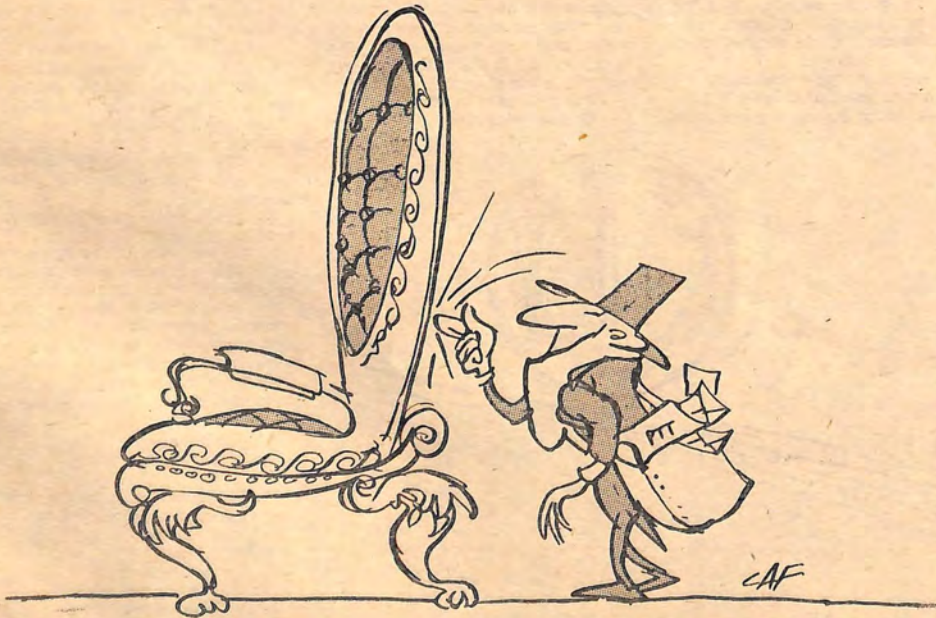
Olacak iş değil bu!

Olan işin, olacak iş olmadığını bir daha hatırlatırız. Bu yolda adaletsizliğe sapanlar en büyük kötülüğü Adalet Partisine yapmaktadır. Namuslu Adalet Partililer bilmelidirler kendileri adına oynanan oyunları..

Resmî reklâm yolsuzluğundaki baskılarla siyaset yapıyorum sanan küçük politikacılara daha diyeceklerimiz bitmemiştir. Yeni seçimlerden sonra toplanacak Mecliste bu keyfi hareketlerin şimdiki hükümetten hesaplarını soracak hak ve adalet seven milletvekilleri elbette çıkacaktır. Bu haftalık bu kadar...

AKBABA

On P.T.T. memuru aday oluyor. — Gazeteler —

— POSTAAAA!..

İstanbul tecrübesi var MUZAFFER İZGÜ

AMCAMIZ, çok uzun yıllar İstanbul'da taksi şoförlüğü yaptıktan sonra, kendi kendini emekli edince bizim kente geldi. Hoş beş, şu bu, ondan sonra gezmeye çıktık. Karım ilk kez huzur içerisinde bindi bizim arabaya. Neden dersiniz, amcam kullanacak arabayı. Eh, ne de olsa yıllar yılı İstanbul'da direksiyon sallamış, kıl payı farkla nice vartaları atlattmış, çok şükür bugünlere sağ salım kavuşmuş.

— Yeğen, diyor zaten amcam buyuna, burada araba kullanmak ne ki, yürümekten kolay. Ben onu bunu bilmem öyle yapmalı ki, adam ehliyet mi alacak, bindireceksin komisyonu arabanın içine, sür oğlum bakalım Kabataş'tan Aksaray'a diyeneceksin. Arabayı bir tarafa toslamadan, ağır burun kanatmadan sağ salım vardırın mı arabayı Aksaray'a, o zaman gözünü kapayıp vereceksin ehliyeti bu herife... Amma, bu yolu aşmak için de bilek ister ha, yürek ister ha. Astronot olacak astronot. Zaten anıysı Ay yolculuğu gibi, füze gibi ateslemeler var, kenetlenmeler var, çözümler var, kopmalar var, konmalar var, kalkmalar var... Sağlam sinir, sağlam bilye ve sağlam direksiyon ister...

Neyse, bindik arabaya, amcam bî gazladı:

— Aman amca, dedim, şehir içi, hanı şey, elli kilometre...

— Yeğen, dedi, biz İstanbul'da direksiyon sallamış adamız, buldun muydu düz yolu evvelallah ateşleyeceksin füzeni. Nerde ele geçer bir daha böyle bomboş yol?

Amcamız, o hızla kırmızı ışığı geride bırakıp geçti.

— Aman amca, kırmızı ışığı, görmedin mi? dedim.

— Gördüm... Gördüm amma, kavşak nasıl olsa boş dedim. Yeğen, siz sahiden bu zamazingo ışıklara uyar mısınız?

— Elbette uyarız amca.

— Olmaz!... İşte bak, İstanbul'da bu işi uyarı da durursan, bir sürü kalay işitirsin.

— Niye?

— Arkandan gelen tüm arabalar, ulan bu kaz da niye durdu ki dört yol ağzında diyerekten ver ederler küfürü. Seni sollayıp geçerken de, elleriyle çok ayıp şeyler yapıp, vay ulan sana ehliyet verenin, derler...

— Aman amca!... dememe kalmadı, amcam, girilmez işareti olan so-kağa dalıverdi.

— Amca, işareti görmedin mi?

— Gördüm yeğen... Alishanlık işte... Biz İstanbul şoförleri böyle yasak işareti gördük müydü nedense dayanamayız. Hem evlât, sana bişey deyim mi, girilmez denen yere gireceksin ki, sâlimen gidesin. Bak arkaya, bizden başka gelen var mı?

— Yok!

— Gördün mü, öyleyse arkamız emniyette. Eh, önünü de az çok kendin gözetlersin, var mı bunun bir zararı?

Neyse, o yasak yoldan çıkıp, bir caddeye vurduk. Sanki mahsus seçmiş gibi, gitti, bizim amca «Park yapılmaz» levhasının altında park etti.

— Aman amca işaret! dedim.

— İyi ya yeğen, burada rahat rahat motoru kontrol edebiliriz. Benim kulağıma motordan bir ses gelir gibi oldu da...

— Azıcık öteye çeksek!

— Olmaz yeğen, eski alışkanlık, günde şöyle sekiz on kez bu levhaların altında park etmesem içim rahat etmez. Hem İstanbul'da gecele-ri evime yatmaya gittiğim zaman arabamı hep bu işaretlerin altında bırakırdım. Ver bakiym sen bana şu tornavidayı! Motoruna bi rölen- ti a- yarı yapayım.

— Amca trafik mirafik?

— A oğlum, Allah yapısı değil a bu, ayarı kaçmış işte. Motor bilir mi park yapılır yapılmaz diye?

Tornavidayla o vidayı sıkarken, bu vidayı gevşetirken rölen- ti ayarını tutturdu. Tekrar yürümeye başladık. Sonra nasıl oldu bilmem, zınk diye frene bastı, geri vitesine takarak ana caddede son sürat geri geri gitmeye başladı.

— Aman amca, ana caddede geri geri gidilmez! dedim.

— Aldırma evlât, dedi.

Gitti gitti, durdu, tekrar bire takıp yürümeye başladı.

— Niye geri geri geldik amca?

— Yerde bir şey parlamıştı da, ikibuçukluk sanmıştım, meğer gazoz kapağıymış...

Önümüz sıra bir araba gidiyordu.

— Korna çal amca! dedim.

O, parmaklarını sayıyordu:

— Amca, korna çal!

— Dur be yeğen, şaşırttın beni, dedi. Ve baştan başladı, sağından, solundan, sağından solundan, sağından, demeye... Şöyle bir dikleşti direksiyonun başında:

— Sağından geçeceğiz! dedi.

— Aman nasıl olur amca?

— El falına inanırım yeğen, el fa-

lı sağla geç dedi, sağından geçeceğim.

Hanım, kulağıma fısıldadı:

— Yahu senin çok tecrübeli amcam dediğin bu mu?

— Aman sen hanım!

— Ayol her yasak şeyi yapmaktan âdetâ zevk alıyor.

— Ne yapsin hanım, İstanbul öğretilmiş böyle ona...

Önümüzdeki arabanın sağından kıl payı farkla geçti. Üstelik arabanın şoförüne de hayli söylendi:

— Bunlar şoför değil canım, iyi kağıt sürerler... Usta bir şoför, arkasından gelen araba sağından mı geçecek, solundan mı geçecek bil-melidir. Şöyle bi dikiz aynasına baktı mıydı, adamın şipşak niyetini anlamalıdır. Ki, ben ona şoför derim...

Neyse, arabaların bol olduğu bir yere geldik. Amcam nasıl basıyor gazı, hele köşeleri dönerken...

— Aman amca, dedim, bir kaza çıkacak.

— Niye?

— Hiç dönüş işaretlerini yakmı-yorsunuz da...

— Kolumu çıkarıyorum ya evlât... Sol kolumu çıkardım mı, belli ki sola döneceğim, şayet kolumu çıkar-mazsam, belli ki sağa döneceğim. Bunu İstanbul'un minicik çocukları bile bilir... Şoför değil ki bunlar...

O zaman, tam biz sol köşeye dönerken nerdeyse bir kamyonun altında kalacaktık... Amcamın, kon-tağı kapayıp bir dışarı çıkışı var, dersiniz kamyon şoförünün sıkıp suyunu çıkaracak.

— İn ulan aşağı! diye bangır bangır bağıyor.

Şoför inmedi ama, amcam bağı- yor:

— Ulan nasıl kapatırsın yolu?

— Yahu beybaba dönüş sinyalin-i yakmadın ki ben nerden bileyim se-nin sola döneceğini?

— Ulan koll... Kol ulan!...

— Ne kolu?

— Ahtapot kolu... Ne kolu olacak, kol işte ulan, nah bu koll... Bu ko-lu çıkardım mı ben dışarı, çıkar-dım... Öyleyse felek gelse yine de yol benim.

— Ama beybaba, öyle âni bi dönüş yaptın ki...

Tepinmeye başladı bizim amca:

— Dönerim ulan dönerim, keyif benim, araba yeğenimin... Ben sana ne diyorum, kol diyorum. Kolu gör-dün mü, görmedin mi?

— Dibinize varınca gördüm.

— Demek görmüşsün. Hay sana

ehliyet verenin!... Ulan sizin gibiler İstanbul'da Galata Köprüsünü bi başından bir başına geçemezler be. Ya iki üç kişiyi öldürürler, ya iki üç araba ezerler, ya da hiçbir şey yapamazlar, kaldırır kendilerini köprüden aşağı uçururlar... Git oğ-lum git, sen traktör şoförü ol, tar-laya tarlaya!... Hoş orda da köpeği ezersin o da başka ya...

— Gel sinirlenme amca, gel! de-dim.

— Nasıl sinirlenmezsin yeğen, na-sıl sinirlenmezsin? Ne trafik kuralı biliyorlar, ne direksiyon tutmasını biliyorlar.

Biraz daha gittik...

— Keratanın oğlu sinirlirimi iyi-ce bozdu, deyip, arabayı yayaaların yürüdüğü kaldırıma çekerek bir a-ğaç altında park etti.

— Amca burası yayaaların...

— Ee, biz de yaya olduk şimdi; indik ya arabadan!...

On dakika kadar orada dinlendik-ten sonra:

— Şunu ben kullansam amca? de-dim.

— Olur mu canım, burada İstan-bul tecrübeli bir amcam varken...

Tekrar geçti direksiyona. İki eli-ni bırakıp sigarasını yaktı. Sonra yine bastı gaza, ama akrep ezer gi-bi... Bir askeri konvoyun arasından, her arabanın, birinin sağından, bi-rinin solundan geçerek, geniş zik-zaklar çizdikten sonra:

— Hah işte böyle!... dedi. Ben şo-förlük diye buna derim. Anlıyor musun yeğen, bol araba olmadan yollar sıkır beni. Dur bakalım, şu önümüz sıra gidenin bir ehliyetini ölçeyim.

Arabayı iyice sağlayıp önümüzde-ki giden arabayı kaldırımla bizim aramızda sıkıştırdıkça sıkıştırdı. Ben:

— Aman amca! dedikçe, amcam kahkahayı basıyordu. Nihayet adam-cağız selâmeti kaldırıma çıkmakta buldu da paçayı kurtarabildi.

— Yok, iyi, dedi amcam, belli İst-anbul toprağı çiğnemiş. Yoksa akıl edemezdi kaldırıma çıkmayı...

Dar bir köprüdün tam ortasında durup:

— Şu köprü başından bir sigara alayım! dedi.

— Aman amca, ben çabucak alıp gelsem?

— Olur mu yeğen, ben alırım.

Gitti dükkâna, başladı tütüncüyle çene-ye, arkamız arabayla doldu. A-ma amcamın umurunda mı? Geldi, tekrar gitti. Biraz daha çene... Gel-diğinde:

— Yahu tütüncü hemşeri çıktı be! dedi. Alın bakalım çocuklar çikola-talarını!

— Aman amca yürüsek, arkamız araba!...

— Yürürüz canım, hele şu sigara-mı!... Tüh, çocuklara çikolata alma-ya giderken kibrit de alacaktım.

Tekrar gitti tütüncüye... Sinirli kornalar bağırıp duruyor. Amcam, yine o rahatlıkla kibritini aldı gel-di ve yerine oturduktan sonra:

— Bizim Şakir beyi tanıd, dedi. O zamanlar bu tütüncü pamukçu-luk yaparmış...

— Gidelim amca!

— Gidiyoruz gidiyoruz...

Yürüdük...

— Nasıl evlât bu yaşta bu sinir?..

— Mükemmel amca, dedim.

— Ya direksiyon?

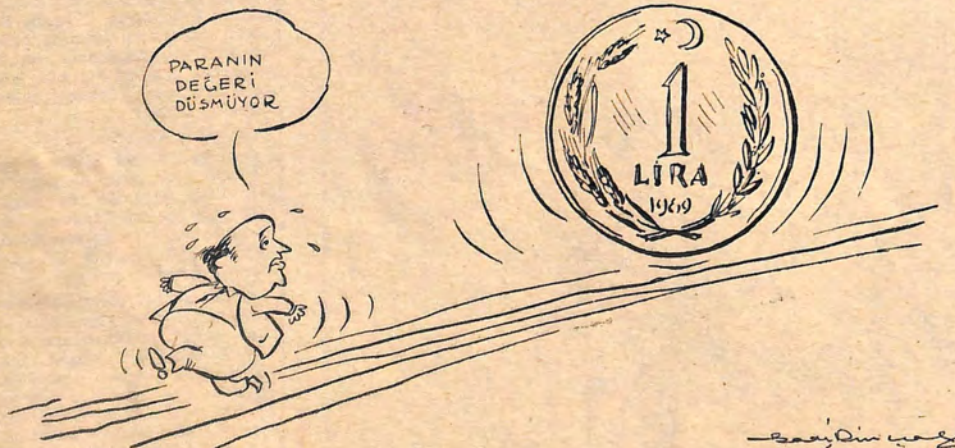
— Fevkalâde...

— Trafik bilgim?

— Allah nazardan saklasın!...

İştaha gelip tekrar bastırda gaza...

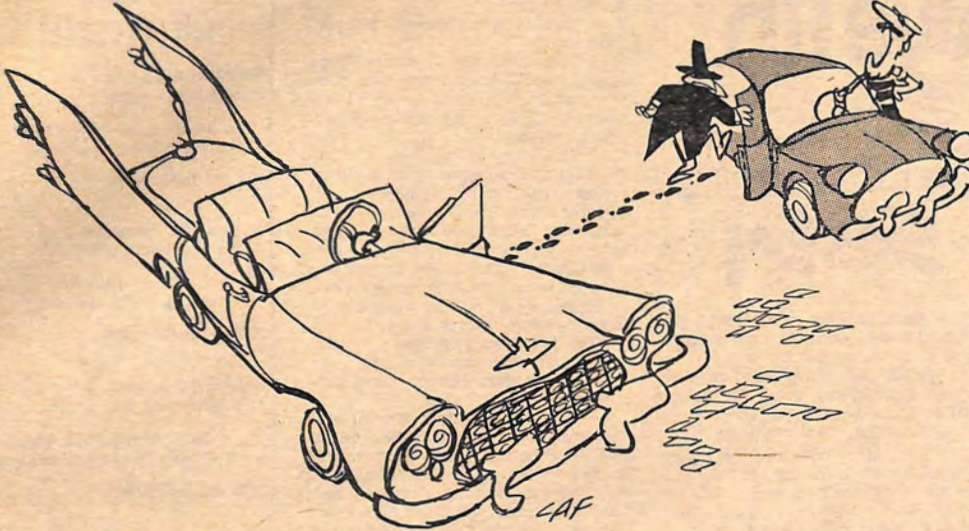
Muzaffer İZGÜ

HAYAL

VE

HAKİKAT!

— SEÇİMLERE BİR İKİİ!..

YAŞ konusunda toplum ölçülerine göre kırk rakamının nedense özel bir önemi var.

Kırkıncı yaşın bir büyük dönüm noktası olduğu, insanların o noktaya varınca gençliğe vedâ faciyesiyle burun buruna geldikleri, bunun acısı yüzünden türlü isyan ve umutsuzluk duyguları içinde bunalımlar geçirdikleri söylenir; hele «kırkıncıdan sonra azanlar» pek ayıplanır.

Belki biraz övünmek gibi olacak ama, kendi tecrübeme dayanarak rahatça iddia edebilirim ki hepsi boş lâf bunların. Doğrusu şu:

Dengeli insan her yaşta dengeli, münasebetsiz insan her yaşta münasebetsizdir.

Dünyanın en akıllı düşünürlerinden biri şöyle demiş:

— Özgürlük imkân sınırlarının tanınmasıdır.

Eğer bu gerçekçi tutumun gerektirdiği duygu sağlamlığından yoksunsanız, yirmibeş yaşındayken onbeş yaşında gibi yahut otuzbeş yaşındayken yirmibeş yaşında gibi davranmaya kalkarak da pekâlâ bunalımlar geçirebilir, güç durumlarla düşebilir ve gülünç olabilirsiniz. Kırk yaşın ayrı bir önemi yok bu konuda.

«Gençliğe vedâ» denilen psikolojik dönemci bendeniz otuzuma bastığım zaman aldım. İçin için kendi kulağıma fısıldadım o gün:

— Bana bak, artık delikanlı değilsin. Ona göre...

Eğer mesele sırf fiziki durumsa bu en az yaş kadar bakıma bağlı bir şey. Kendine bakmayan, akıllıca gıda almayan, hareket etmeyen, şişmanlayan bir «genç» bakımlı bir «ihtiyar» dan önce ölebilir. Ya da ondan daha hastalıklı yaşayabilir.

Son yıllarda ben biraz da tesadüfere uyarak bol spor yapmaya başladım. Her sabah açık havada yarım saat kadar koşuyor, fırsat buldukça uzun uzun yürüyör, bazen bisiklete bile biniyor ve genellikle çok yürüyörüm. Gırtlak sporundan kaçınmaya da biraz dikkat etmekteyim.

Aldığım teknik sonuçlar:

Bugün (kırkımda) yirmibeş yaşımıdaki ağırlığımdan tam dokuz kilo daha hafifim. Tansiyonum daha düşük. Nabzım dakikada seksenden altmışbeşe inmiş durumda. Nefes nefese kalmadan

YELPAZE

REFİK ERDURAN

KIRK FIRIN EKMEK YEMEDEN...

daha hızlı koşabiliyor, daha uzun yürüyor, geceleri çok daha iyi uyuyorum. Kısacası, ömrümdede kendimi hiç bu kadar iyi hissettiğim olmadı.

E yine de üzülüp bunalayım mı şimdi «Kırkı geçtik» diye?

Diyeceksiniz ki:

— «Fiziki durum» sözü sırf sağlıkla ilgili değil. Güzellik ve cazibe konusu ne olacak? Hele yaşlanırken kadınlar ne yaparlar?

Buna cevap diye önce belki kaba ama yazık ki gerçeğe uygun bir şey söyleyeyim:

Dünyadaki kadınların pek büyük çoğunluğu câzip olmanın gerektirdiği çabaları göstermekten o kadar uzak, o kadar tembelce, o kadar üslupsuzca, öyle boş ve «lök gibi» yaşıyorlar ki, kaç yaşında bulundukları konusu aslında farketmiyor ve geri plânda kalıyor.

Çevrenize dikkatle bakın: Yaşayışında, süslenişinde, konuşuşunda, düşünüşünde özellikleri olan, biraz okuyan, canı sıkılmayan, koca yakalamak ya da kocayı elden kaçırmamak kaygısının ötesinde konularla gerçekten ilgilenen, tabiatın kendine verdiği cazibe imkânlarını değerlendiren arttırabilen kaç kadın tanırıyorsunuz?

Çoğu kendini her bakımdan koyvermiş, anlamsız, yavan kişiler değil mi?

Öyleleri genç olsa ne olacak, yaşlı olsa ne olacak?

Hiçbir çekiciliği ve özelliği olmayan, bakımsız, tatsız tuzsuz bir evin önünde durup hangi yıl yapıldığını sormak aklınıza gelir mi?

Aslında ilerlemeye başlayan yaş hiç değilse bazı kadınlara kendilerini toparlamak gereğini hatırlattığı, ömürlerini değerlendirme ihtiyacını hissettirdiği, her bakımdan birtakım bilgiler ve ustalıklar verdiği için cazibeyi arttırmaya bile yarayabiliyor.

Geçenlerde bir hanım tanıdım ben. Adını da vereyim: Patti Deck.

Yaşı tabii sorulmuyor ama yirmisini geçkin kıızı olduğuna göre kendi de herhalde kırkın altında değil.

Oyleyken arkadan ya da biraz uzaktan bakarsanız gencecik bir kız gördüğünüzü sanırsınız. İpince bir bel, pırlıl saçlar, sade fakat değişik (bizim hanımların «havalı» dedikleri) bir giyiniş, rahat ve kendinden yüzde yüz emin bir tavır, hiç güzel olmadığı halde hemen dikkati çeken ve neşeyle süslenen bir yüz, cin gibi gözler...

Tiyatroyla falan ilgili olduğunu tahmin ederek mesleğini sordum.

— Önce ev kadınıymın, yani iş günlerinde kocama ve çocuklarıma bakarım, diye güldü. Hafta sonlarında da hava akrobatisyım.

— Nasıl hava akrobatı?

— Havada uçakların kanatları üstünde akrobasi yaparım.

Alay ediyor sandım. Sonra anlaşıldı ki söyledikleri gerçek. Birkaç gün sonra da gazetelerde Patti'nin hava numaraları sırasında çekilmiş resimleri çıktı.

Yer olsa da o resimleri şuracığa koyabilsek! Hem Patti'yi görebilseniz, hem de marifetlerini.

Bu işe önce sırf spor diye çok yükseklerden atlayıp uzun zaman paraşüt açmadan düşme yarışmalarına girerek başlamış. Kocası çok heyecan çekmiş ama karısının «Bırak hayatımı bildiğim gibi yaşayayım» sözü üstüne sesini çıkarmamış.

Patti'nin havadaki rahatlığını ve soğukkanlılığını gören bir akrobasi pilotu profesyonel işbirliği teklif etmiş. Patti de yine spor zevkini düşünerek peki demiş. Şimdi hem hafta sonlarını havalarda keyfince geçiriyor, hem de dünyanın parasını kazanıyor.

Akrobasi numaraları yerden en çok ikiyüz metre yükseklikte yapıldığı için paraşüt açma imkânı yok; o yüzden paraşüt kullanmıyor. Şimdi galiba dünyada daha önce hiç denenmemiş bir şeyi yapmaya hazırlanmakta:

Takla atan bir uçağın kanadının üstünde, hiçbir yere tutunmadan, sırf santrifüj (merkezkaç) gücüne güvenerek ayakta durmak...

Ne diyeyim? Keşke bütün kadınlar böyle yaşlansalar! Ve hepsinin bütün numaraları bu cinsten olsa...

Refik ERDURAN

İstanbulu — Belki Ay'da su vardır!..

Medeniyetin

YURDU on bölgeye ayıran Genel Merkez, propaganda gezisine çıkacak milletvekili, senatör ve Bakanların arasından dokuz bölgeye dağılacak olanları kur'a ile tesbit etmiş, sıra onuncu bölgeye gideceklerin seçimine gelmişti.

— Yeniden ad çekmenin gereği yok, dedi başkan vekillerinden biri. Geriye sadece üç kişi kaldığına göre, onuncu bölgeyi de onlar dolaşacaklar.

— Hamit, Osman ve Şemsi beyler yanı...

İsmi duyan duymaz yüzü renkten renge giren Şemsi bey:

— Ben oraya gitmem arkadaşlar, dedi. Gerekirse seçimden çekilirim, partiden istifa ederim, fakat o bölgeye gitmem!

— Yahu, dediler, neden gitmezsin kardeşim? Senin doğup büyüdüğün yerler değil mi oraları?

— Memleketim sayılır ama gitmem!

Genel Merkezin en yaşlı üyesi arkadaşlarının kulağına:

— Gitmez, diye fısıldadı. Başka bölgeye verin.

Üst kademedekiler bu direnmeden pek bir şey anlamadılar ama, ekiplerde değişiklik yaptıktan başka bir çare de bulamadılar.

İşin kötüsü, hiç kimse Şemsi beyle yer değiştirmek istemiyordu.

— Değişmezler, dedi yaşlı üye. İyisi mi, yeni baştan çekelim kur'ayı. Kur'anın yenilenme işi daha sonrakı toplantıya bırakıldı, üyeler dağıldı, Genel Merkezde sadece birkaç kişi kaldı.

— Şemsi bey iyi kızdı, dedi yaşlı üye.

— Kızmaya hiç hakkı yok, dedi bir başkası. Doğup büyüdüğü yerleri ziyaret etmek hasret giderme bakımından hem kendi için iyi olurdu, hem içlerinden çıkmış bir büyük adamın kalkıp gelmesinden bölge halkı memnun kalırdı.

— Halkı bilmem ama, Şemsi bey hiç memnun olmazdı, dedi yaşlı üye.

— Halk pek memnun olurdu, dediler. Duyduğuma göre, Şemsi bey bölgenin en sevilen politikacısıymış.

— Sanmam, dedi yaşlı üye.

— Yoo, diye ayaklandılar, öyleymiş. Bundan önce bir kere daha oralara gitmiş de, memnuniyetinden nasıl ağırlayacağını şaşırarak halk, yaptığı yola onun adını vermiş!

Sigarasını tüttüren yaşlı üye güldü:

— İşte o yolun yorgunluğunu unutmadığı için Şemsi bey oralara bir daha gitmez!

— Şemsi beyi incitecek bir şey mi yapmışlar?

— Yalnız o olsa neyse... Ben de vardım!

— İyi ya, kandır, yine birlikte gidelim!

— Yoo, dedi beriki. Bu sefer Şemsi bey kansa, ben kanmam! Gerçi o yolculukta da kandırma işi bana düşmüştü ya... 1957 seçimlerinin a refesiydi. Demokrat Partideyiz o sıralar. Şemsi beyle de çok eski bir arkadaşlığımız var. Politikaya CHP de başladık, MP'ye atladık, Hürriyet Partisi, CKMP, falan derken, DP'de karar kıldık.

Parti yine toplanmış, memleketi bölgelere ayırmış, görev verdiği arkadaşları yurdun dört bir tarafına yollamıştı. Şemsi beyle ben de İstanbul çevresinde tur atacakız. Tam yola çıkarken bir telgraf: «Acele Genel Merkeze dönün!»

Döndük ki, telâş ve heyecandan kimsede hal kalmamış! Bizli gören:

— Hay Allah sizden razı olsun, tam zamanında geldiniz, diye boynumuza sarılıyor.

— Hayrola, bir şey mi oldu?

Olan şuydu meğer: Gezileri düzenleyen arkadaş bir yanlışlık yapmış, bazı yerler program dışında kalmış!

— Aman, dediler. Siz de o unutulmuş yerlere gidin bari.

Gitmesine gidelim ama, bu sefer de Şemsi bey:

— Ben oralara gitmem! diye dayatıyor.

— Yahu kardeşim, diyorum, Doğu olmuş, Batı olmuş bizim için farkı var mı? Parti uğruna gerekirse bir ucundan diğer ucuna yürüyerek dolaşırız vatani!

— Yok, diyor Şemsi bey, her yere giderim, doğduğum yere gitmem! Öte yandan parti yöneticileri:

— Ne olursa senden olur, diye yalvarıyorlar bana. Gönülünü al, aklını çel, şu geziyi gerçekleştir.

Ben bunu çektim bir kenara:

— Bu senin yaptığının partiyi sabote etmek denir, dedim. Muhalefetin ekmeğine yağ sürmek denir.

Dikmiş burnunu havaya:

— Ne denirse densin, diyor.

— Pekli neden gitmek istemiyorsun birader?

— Bak arkadaş, dedi Şemsi bey. Cumhuriyetten bu yana ben dahil, hiçbir politikacı ayak basmamıştır bizim oralara! Basmışsa bile, Tanrı'nın verdiği devlet hiçbir şey katmamıştır! Yol Vergisini bilir, yol bilmez! Hastalık bilir, doktor görmez! Eski devrin değiştiğini bilir, medeniyetin nasıl bir şey olduğunu bilmez! Ben oraya gidemem! Bana, «Arkadaş, madem içimizden çıktın, madem dertlerimizle yoğruldu, bunca yıl bizi neden unuttun?» derlerse, cevap veremem.

— Şemsi bey haklı, dedi üst kademedekiler. Gerçi, yirmi yıldır her seçimde oraya politikacı gider, halkın dertlerini dinler ama, madem hemşehrilerinin şikâyetinden korkuyor hemen çaresine bakarız.

Ertesi gün altımıza bir otomobil verdiler, arkamıza bir grayder taktılar, uğrayacağımız yerlere de tel çekip, kendi içlerinden çıkan milletvekillerinin bölgeyi dolaşıp, eksik duyulan tesislerin temellerini atacaklarını yaydılar.

Bir neşe, bir cümbüş çıktık yola. Önde bizim lüks araba, arkada grayder, ihmal edilmiş kentleri köyleri onarmak üzere gidiyoruz!

Grayderin gürültüsünü duydukça Şemsi beyin sevinçten ağzı kulaklarına varıyor! Mola verdikçe elindeki kâğıda, köyünde çekeceği nutun-gün sözlerini yazıyor!

Millet geleceğimize haberli ya, kentlerin girişi çıkışı bayram yerli... Kimi koçunu kesiyor, kimi deve-sini... Kimi horozunu kesiyor, kimi düvesini... Durduğumuz yerde arabadan fırlayan Şemsi bey hemen yükseğe bir yer bulup çıkıyor üstüne:

— Aziz vatandaşlarım, diyor.

OLDUM MİLLETVEKİLİ

Bu hayat kalıbında
Denedim her şekili

Türlü renge boyandım
Bin sabırla dayandım

Oldum milletvekili.

Atıldım bir meydana
Bolca yağladım dili

Kırat'ımı nalladım
Bin palavra salladım

Oldum milletvekili.

Balık çıktı kavağa
Yılanlar yuttu fili

Genç, ihtiyar, her kuşak
«Yaşa! Varol! Şak şak şak!»

Oldum milletvekili.

Bu komünist, şu Turan
O'nun da bitmiş pili

Artık bizim bize baş
Uyan dedim, arkadaş

Oldum milletvekili.

Bilmezdim bu topraklar
Bin bereket ekili

Boşa gitmiş hayatım
Derken, şahlandı atım

Oldum milletvekili...

ATTILÂ DAMAR

Sonra, henüz kendi görünmeyen grayderin sesinin geldiği yönü gösterip, devam ediyor:

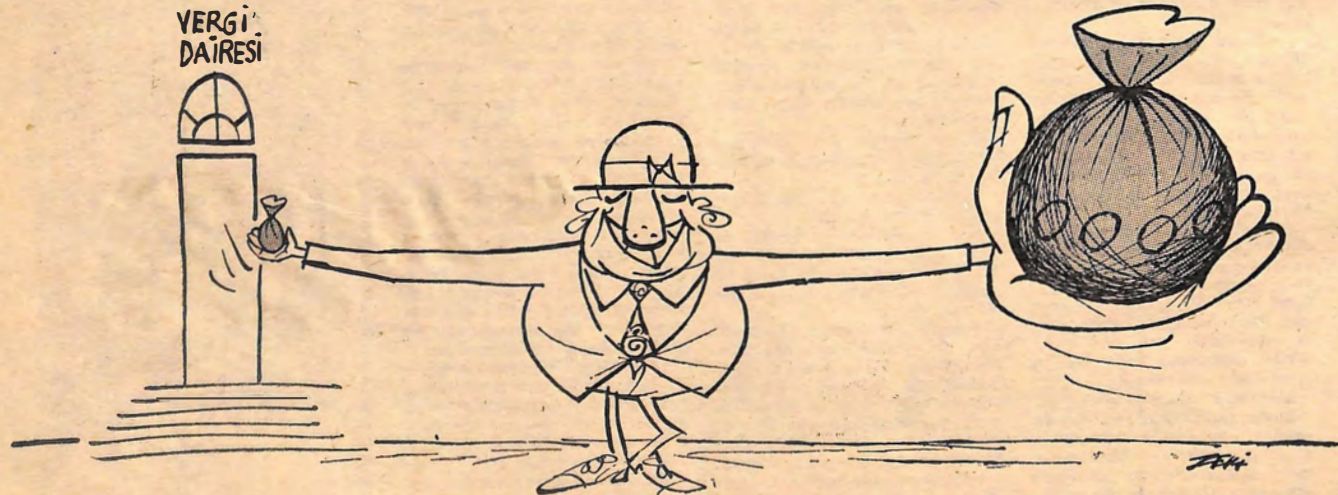
— Bu duyduğunuz ses, medeniyetin sesidir arkadaşlar! Her gittiğimiz yere, medeniyeti de arkamızdan götürüyoruz!

Derken medeniyet bulunduğumuz yere geliyor, halk ürkek ürkek koca makineyi inceliyor, bilenler bilmeyenlere medeniyetin nasıl bir şey olduğu hakkında bilgi veriyor.

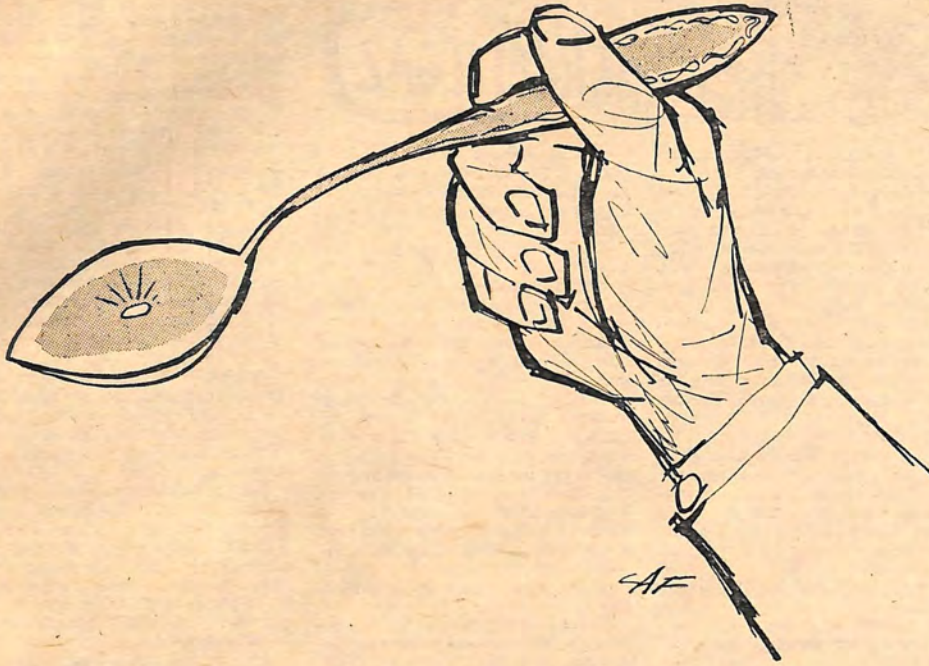
Şemsi beyde bir sevinç:

— İyi ki şu makineyi yanıma aldık, diyor. Halkın medeniyete olan hayranlığını görüyor musun? Millet nasıl ilgileniyor! Sen tezahüratı, sevinci, asıl bizim köyde gördü Yola çıktığımız üçüncü günü

Doğru vergi ödemeyen kapital sahipleri suçlandı. — Gazeteler —

«EL ŞAKASI»

KAŞIKÇI ELMASI!

Şemsi beyin köyüne girdik. Girdik ama, bırakın karşılamaya geleni, ortalıkta görünen bile yok!

Şaşırıp kalan Şemsi bey:

— Belki köy meydanında toplanmış bekliyorlardır, dedi.

— Bir de oraya gidelim.

Grayderin sürücüsüne:

— Sen burada kal, dedi. Bizim gişimizden yarım saat sonra, mümkün olduğu kadar gürültü çıkarak, köy meydanına gelirsün.

Aklınca kürsiye çıkıp, konuşmaya başlayacağı an grayderin gürültüsü köyü yerinden oynatacak, halk şaşırıp kalacak, bu şaşkınlıktan istifade eden Şemsi bey, «Bu duyduğunuz, medeniyetin sesidir arkadaşlar!» diye dinleye dinleye ezberlediğim nutkunu atacaktı.

Köye girdik, köy meydanına geldik, kimsenin evinden çıkıp kimse a-radığımızı bile sorduğu yok!

— Belki işe dalmışlardır, dedi Şemsi bey.

— Önce muhtarı bulalım istersen. Bizi kayıtsızlıkla karşılayan muhtar:

— Demek sizsiniz, dedi Geleceğini biliyorduk.

Umutla sorduk:

— Köylü nerde?

— Kahvede...

O önde, biz arkada girdik kahveye kimse kafasını çevirip de yüzümüze bakmıyor!

— Merhaba, dedik.

İsteksiz cevap verdiler. Uzakdan uzağa bizim grayderin gürültüsü de gelmeye başlamıştı. Şimdi makineyi görünce, kimbilir ne kadar sevinecekti köylüler!

Sese kulak kabartan köylülerden biri, tahta masalardan birini gösterip:

— Ses duyuldu. Hele şuncacıza çık da konuşmaya başla bey, dedi.

Bir başkası sigarasını sararken devam etti:

— Aha şu duyduğunuz, medeniyetin sesidir, de!

Şemsi beyin rengi attı!

— Gittiğimiz yere medeniyeti de ardımıza takip getiririz, de!

Kıs kıs gülen başka biri kaptı sözü:

— Ben de sizin içinizden çıkayım. Medeniyetin bütün imkanlarını seferber edeceğim. Dertlerinizi din-

BALCIOĞLU'NUN BÜYÜK BAŞARISI

Ünlü sanatçımız Semih BALCIOĞLU, İtalya'da Bordighera şehrinde yapılan «Uluslararası Mizah Yarışması» nun karikatür dalında «Hedef Ay» adlı karikatürüyle «Gümüş Palmiye» ödülünü kazanmıştır.

AKBABA, sanat dünyamızın değerli karikatüristi Semih BALCIOĞLU'nu candan tebrik eder, nice başarılar diler.

Balcioğlu'nun İtalya'da «Gümüş Palmiye» ödülünü kazanan karikatürü.

leyeceğim ve dileğinizi yerine getireceğim, de!

Şemsi bey kireç! Kahvenin önünde büyük bir gürültüyle duran makineyi gösterip sordu:

— Daha önce gelmiş miydi buralara?

Muhtar:

— Zorlama kendini bey, dedi. Her seçim zamanı göre duya ezberlediğimiz şeyler bunlar. Sağolsun, hükümet hiç unutmaz bizi. Dört yıl oldu mu, bizden çıkmış biri ardına bu makineyi takar, gelir. Sonra milleti köy meydanına toplayıp, «Medeniyeti ayağımıza kadar getirdik. Sizde su vereceğiz, ışık getireceğiz, yol yapacağız» diye konferans verir! Bu kez medeniyetin geleceğini önceden haber aldık, siz daha köye gelmeden medeniyetin yolda olduğunu sesinden tanıdık.

Tütün kutusunu çıkarıp, ocağa iki çay söyledi, sonra ihtiyarlardan birine:

— Beyler çaylarını içip yorgunluklarını çıkarttıktan sonra verin kazma kürekleri ellerine, yığdığımız kumu, molozu gösterin, gelmişken sevabına yolumuzu yapıversinler, dedi.

Kazma kürek sözünü duyan Şemsi bey canlanıp, kalemine sarılarak:

— Elbette yapılacak, dedi. Siz söyleyin eksiklerinizi, Ankara'ya döner dönmez icabına bakılacaktır!

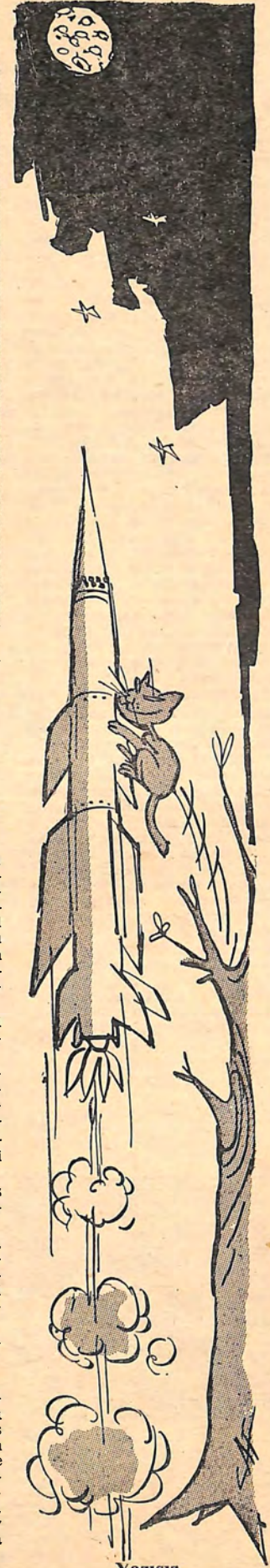
— Yok babam yok, dedi köylü. Medeniyet sizinle geliyor, sizinle geliyor... Bi kere soluğu Ankara'da alan bi daha bize görünmüyor! Ziftli yolundan geçtik, gelmişken bi patika yapın hele...

Genel Merkezin yaşlı üyesi susunca, arkadaşları sordu:

— Şemsi bey sonra ne yaptı?

— Valla, dedi beriki. Köylü kafasına yol yaptırmadan bırakmamayı koymuş, gereken malzemeyi yığmış bir kere. Otomobilimizi kaçırmayalım diye muhafaza altına aldılar, bizi de aralarına katıp köy yolunu yaptır-dılar. Sonra bütün sözlerinde durmayan politikacıların kulaklarına küpe olsun diye yola, «Şemsi bey caddesi» ismini taktılar. Bir daha gider mi oralara?

Vedat SAYGEL

Yazısız

Ali Osman'ın Çakalı

Rifat ILGAZ

İLÇE Belediye Meclisi için aday listelerinin düzenlenmesi işi birden hızlanıvermişti. İl Merkezinden gelen kurt yönetimci Avni Şaşmaz gelir gelmez meyhaneleri, kahveleri, gazinoları dolandıktan sonra bir akşam çıktı Parti Başkanının karşısına:

«Hayır» dedi, «Gösterdiğiniz adayların hiç birinde iş yok! Gezdirmekten, halk tanıtmayı onları. Merkezten gizli emri var... Bu seferki seçim kırıncı kırana... Ancak seçim kaabiliyeti olanlar aday gösterilecek. Nihat Özer mi, gecek!... Herkes biliyor, kapatması varmış aşağı mahalle! Hasan Atılman mı, sapığın biriyim... Hiç durma üzerinde. Nuri Yılmaz... Tek kurşun vermemiş mücadeleciler delikanlılara... Olmaaz!... Kendini aday göstermek isteyen babayığit, eli titremeden açacak kesenin ağzını... Bizim partimiz, bir koy, beş al partisil!... «Ya İhsan Ataç?» dedi, İlçe Başkanı Yaşar Oydangel.

Onun için de kulağı doldurulmuştu Avni Şaşmaz'ın:

«Geçenlerde kaç otomobil istendi kendisinden, Başkan geleceği gün?» diye sordu, «Haaa? Kaç araba istendi, on araba değil mi? Pekili, kaç arabayla çıktı gelen misafirlerin yolunun üstüne?»

«Üç mü dört mü ne...»

«Bu üç araba da garajdan kiralanmış, İbrahim'in garajından. İbrahim kim? Partinin demirbaş adamı değil mi? İhsan Ataç kiralama, bu arabalar nasıl olsa katılacak değil miydi karşılayanların arasında! Bir partinin ileri geleninden araba istendi mi, yarıdan çoğu hususi olacak ki bir şeye benzesin! Bizi itibarlı kişiler karşılamaya çıkmış diye şişnecekler misafirlerimiz. Çürük çarik dolmuşlarla yol üstüne çıktır mı, çekiver kuyruğunu. Sen İhsan Ataç'ı da geç!»

«Ya Ali Haydar?»
«Onu da geç canım!»
«Maden direği hamallarının gösteri yürüyüşünü durdurun...»
«Ali Haydar mı durdurdu? Biz, rica minnet bastırılan gösteri yürüyüşüne, durduruldu diyemeyiz! El e-tek öperekten... Parti olarak böyle durdurmalar istemiyoruz biz.»

Parti Başkanı, yelkenleri büsbütün mayna etmemek için.

«Bu kadar değil!» dedi, «Adamlarımız hiç de bu kadar değil... Daha neler var, neler elimizin altında. Karşı tarafın baltalamasından çekindiğimiz için gizli tutuyoruz... Var, liste başı olacak değerli adamlarımız... Bize bağli altı okka partililer... Birden bomba gibi çıkaracağız ortaya... Hilmi Pekmezci, Nuri Serdümen, bir ayağı köyde bir ayağı kasabada bir Aliosman var ki...»

«Şu Çingiraklı Köyün Aliosman'ı mı?»

«İşte o!»
«O da çalıncı kulağıma.» dedi, «Peki, ne iş yaparmış bu adam?»
«Ne iş mi yapar? Kimin ne iş yaptığı belli olmaz ki beyim! Sata sata beş on dönüm toprağı kaldı köyde Aliosman'ın amma... Sözü geçer Allah için bütün ilçede... Tam seçim kabiliyeti olan bir adam işte. Sevilir doğrusu.»

«Bankadaki durumu?»
«Bankayla bir alışveriş olmaz ki Aliosman'ın.»

«Yani protestosu muretestosu?»

«Yok öyle şey!...»

«Oldu mu ya!... Protestosu olacak ki, partiye eyvallah olsun!»

«İtibarlı adamdır Aliosman, sözü dinlenir adam... Dağa taş sözü geçer... Kurda, çakala...»

«Ha deyin, yol üstüne üçyüz, beşyüz adam dizebilir, öyle mi?»

«Dizmesini dize, iş oraya gelince, Severiz Aliosman'ı Allah selâmet versin!»

«Ertesi gün düştü Aliosman'ın peşine Avni Şaşmaz. Önce aşağı mahallenin muhtarından başladı işe. Eğildi kulağına sordu:

«Tanır mısın Aliosman'ı?»

Çok ciddi bir şey sorulacağını sanan adamların gevşemesiyle, birden çözülürdü muhtarın çatık kaşları: «Bizim Aliosman mı?» dedi, «Eyi adamdır, hoş adamdır!»

Gülüyordu. Hem de dışlerini tam sayı göstere göstere.

«Yani...» dedi Avni Şaşmaz, «Sevilir adam demek istiyorsun öyle mi?»

«Köylü de sever, kentlisi de Allah için!... Bi tanedir Aliosman!»

«Tuttuğu iş?»

«Ne iş tutarsa üstesinden gelir amma... Şimdilik haziirdan yiyor işte! Akıllı adamdır Aliosman...»

«Nüfuz ticareti falan mı yapıyor yoksa?»

«De ki öyle... Geçinip gidiyor işte!»

«Elinde avucunda...»

«Nesi olacak!» dedi muhtar, «Ünü var, yetmiyor mu?»

«Ününden bize ne! Ha deyince yüzelli ikiyüz kişi dikebilir mi yol üstüne?»

«İsterse bütün memleketi ayağa kaldırırlar! Herifte kafa var be, buluş var... Böyle adamları sokacak-sın ki Belediye Meclisine memleket şenlensin! Buralarda meyvacılık öldü. Tahılculuk öldü. Kalkınsak kalkınsak hancı tavuğı gibi hâşâ huzurdu yolcu fıksıyla kalkınırız! Turistlerden demek istiyorum!... Yalan mı beyim?»

«Doğru ama... Bundan Aliosman'a ne!»

«Yaratır namussuzum! Turizm ne demek? Antikalık yapıp dışardan gelenlerin gözlerini boyamak değil mi? Sen demek Çingiraklı Aliosman'ı tanıyorsun ha!...»

«Çingiraklı mı dedin? Benim bildiğim bir köy var, Melen taraflarında... Çingiraklı köy!»

«İşte Aliosman'ın köyü... Köyün asıl adı Çingiraklıçakal Köyü... Çakalını biliriz de, söylemeyiz biz! Es-ki adı Çorakköy'dü. On yıl içinde ne çoraklığı kaldı, ne kuraklığı! Cennete döndü Aliosman'ın sayesinde!»

«Nasıl oldu bu?»

«O sıralarda Çorakköyde mısır e-kermiş Aliosman. Mısırlar kelleye durdu mu, çakallardan baş alamaz-mış. Bir gece sayvanda beklerken çakal sürüsü mısır tarlasına inince tuzakla bir çakal yakalamış... Boy-nuna bir çingirak bağlayıp salver-miş çakalı ormana... Sürüsüne dön-mek isteyen çakal, çalıların arasın-

dan çingir mığır geçerken...»

Olayı gözlerinin önüne getiren Avni Şaşmaz gülmeye başlamıştı katıla katıla. Anlatıyordu muhtar:

«Çingiraklı çakal gider, önünden sürü kaçır... Çakal gider, sürü ka-çar... Çakalların saklandığı bütün çalı diplerini bildiği için, kendileri-ne çingiraklı bir hayvanı yaklaştı-ğını görünce, huryaaa!... Çoban kö-peklerinin üzerlerine yürüdüğünü sa-nan çakallar başlarını alıp kaçarlarmış dağdan dağa... Köyde kala kala bir çingiraklı çakal kalmış... Her-kesin kulağı kırıste artık... Çingirak sesini duyan, Aliosman'ın çakalı ge-liyor diye çıkarmış yol üstüne. Çakal-ın ünü yayıla yayıla Çorakköy'ün sınırlarını aşmış, kasabaya dayan-mış... Oradan da komşu illere... Tam turistlerin şurda burda yeni ye-ni gördüğü yıllar... Aliosman'ın çakalı gazetelere geçince görmek i-çin gelen gelene!»

«Tamam!» dedi, Avni Şaşmaz, «Tu-rizmin memleketimizde hızla kal-kınması için Aliosman gibilerin Be-lelediye Meclislerine girmeleri gerek-li Meclise partimiz adına gösterilecek adayın bundan iyisi can sağlığı!»

Kurt politikacının da aklı yatmış-tı Aliosman'da iş olduğuna ama, partinin hali vakti yerinde, tarla ta-pu sahibi daha nice nice değerli ü-yeleri vardı. Ufak bir tartışmadan sonra listenin en altında kalıvermiş-ti Aliosman adı... Son gözden ge-çirmelerde de silinip çıkarılivermiş-ti bir kalemde!

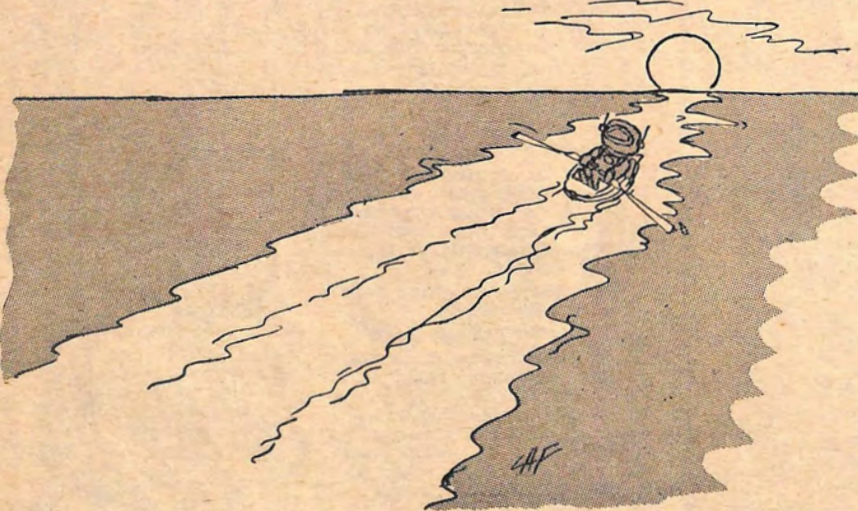
Belediye Meclisine girmek gibi bir hevesi yoktu Aliosman'ın ama, bit-tün bu olup bitenler birden kafası-nın kapığını attırıvermişti. Ününün sınırları içinde saltanatını sürüp gi-derken, deliye döndürmüştü poli-tikacıların oyuncuğu oluvermek! Bir gün çekti kafayı, çekti kafayı da-yandı Parti Merkezine. Merdivenin ta alt basamağında açtı ağzını:

«Kımmış beni önce listenin üst başına geçirip de iki paralık adam-ların hatırı için liste dışı bırakanlar!» diye verip veriştiyordu, «Dük-kânım yok, tezgâhım yok, tarlam tapum yok, param pulum da yok ama, tünüm var benim, ünüm!... U-lan, bir kel çakalla ününü yedi memleketle duyuran kim var içiniz-de? Benden iyisini mi bulacaksınız Belediye Meclisine aday göstere-cek!»

Rifat ILGAZ

KİM DEDİ?

Kim dedi sana evlen diye?
Evlen de onbin lira borçları diye...
Daha senin yaşı ne,
Başın ne?
Maaşın dörtyüz;
İkiyüzü ev kirası,
Kalan ikiyüzü değil iki boğazı
Seni bile idare etmez...
Hani sigaran,
Üstün -başın?
Hani hanımının ruju,
Naylon çorabı,
En gerekli ihtiyaçları;
Örneğin saç yaptırması...
Evde hep radyo dinlenmez ki,
Hani gezmesi -tozması?
Yazın plâji,
Kışın tiyatrosu,
Sineması...
Kış dedim de aklıma geldi:
Hani kömürü,
Sobası?
Sonra hani evinin buzdolabı,
Çamaşır makinası,
Halısı,
Mobilyası?...
Bir de çocuğun oldu mu
Hani maması?
Neyse, evlendin artık;
Oldu olan...
Anlat bakalım nasıldır
Kayınbabanla
Kaynanan...
Mukadder ÖZAKMAN

AY YOLCULUĞU!

ayna

Semih Balcıoğlu

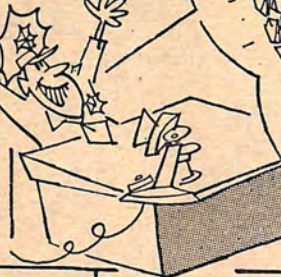
- Dr. SÜKAN İçişleri Bakanlığı'ndan ayrıldı -

- Ver şurdan bir fruko !..

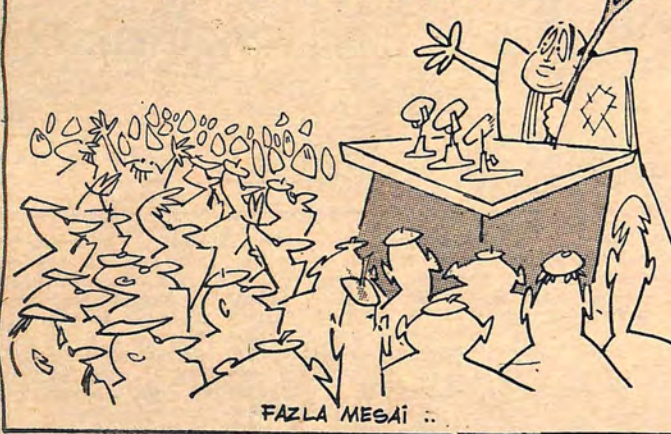

- Müze soyguncuları yakalanınca polis derin bir "oh!" çekti..

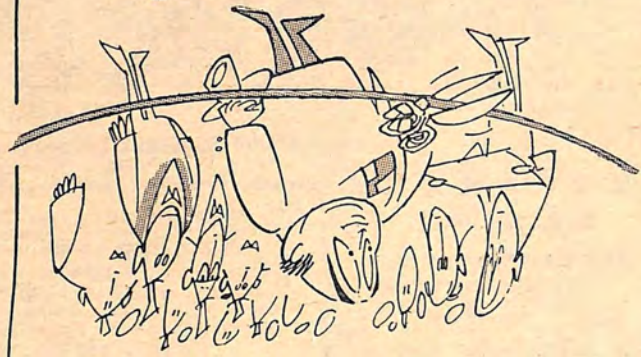
YAZISIZ

- Çobanlar hafta tatili ve fazla mesai yapacak..

FAZLA MESAI ..

- Demirel bir fabrikanın kapanma törenine çağrıldı..

YAZISIZ

HAKKÂRİ'DE

Şimdi kazma kürek köprü yapıyor ya... Zap suyunun üzerinde. Ben o Zap suyundan çok seneler önce Akbaba'da söz etmiştim... O zaman, Hakkârililer, yazık, bir ip kullanıyorlardı köprü diye... İp aşınmıştı da... Devlet babadan yeni bir ip istiyorlardı... Devlet baba da tabii azıcık gecikmişti, ipi göndermeye... «Devlet çarkı... ağır döner» ya!

Zap suyunu görmenizi isterim... Hiçbir su, yatağını bunca döve döve akmaz... Su âdeta dövnür... Hakkâri'nin terk edilmişliğini söylemek için dövnür... Beyaz köpüklerinde boğulanlar için dövnür... Benim için dövnür, senin için dövnür, insanların dertlerini duymayanlar ve sırf gösterişle yaşayanlar için dövnür... Köprü yapıldıktan sonra azıcık sakinleşirse Zap suyu şaşmam Akbabam.

Buralara gelmeni isterdim... Doğa nedir görmeyi için... Bundan on yıl önce, dar bir patikadan, katırla gelinirdi, Van'dan (ben öyle varmışım), başım uçurumlardan döne döne... Bugün yol açılmış.

Son derece medeniyetsiz bir yönüm var Akbabam, ben katırı cipe tercih ediyorum... Katır canlı, sıcak, benim yaşadığımı yaşıyor katır! Tenekeyle halhekim girdim çıkıtm olmuştur!...

İnsanın nefesini kesiyor buralar... Dağlar sanki bir dev ordusu... Bir felâketten kaçarken gökten bir emir gürlemiş, «Dur» diye! Onlar da birdenbire durmuşlar birbirlerinin üzerine yıkılarak... Sonra bitti zannediyorsun dağı, bir sarplık daha çıkıyor

ankara nimet arzik

MEKTUBU

karşına o bitince... Onun arkasından da yeni bir diklik... İnsanın vicdanındaki engellere benziyor buradaki dağlar...

ESKİDEN :

Elli bin kişi oturmuş burarlarda... Ne dürtmüş ki bu elli bin kişiyi dağılmışlar?... Herhalde huzur değilmiş dürtten...

Eskiden... Sarayın balını, tütünü temin edermiş Hakkâri... Hâlâ, dağ köylerinde nefis kokulu bir bal buluyorsunuz, arıları arı olmaktan gururlandırılacak bir nefislikte...

Dağ köyleri, yazın bile dünyadan öyle kopuk ki Akbabam... Kışın nasıldır acaba?...

Burada doğan çocuklar, dâhi doğşalar, başarının dar kapısından geçme şansları kaç miskaldir?...

«- Sıfır miskal!..»

Bazı yerlerde size yaklaşan, tã burnunuzun dibine gelinceye kadar kadın mı erkek mi olduğunu anlamazsınız!...

Doğa gibi sarp bir güzellikte kızlar vardır, kırk örgülü... O yoklukta yine insan insan, yine kadın kadın, örgülerinin arasına ayna kırıkları sıkıştırmışlar... Ve halk, çocuk gibi munis... İyi çocuk gibi munis... Kayma-

kama tapmaya hazır, vali beyi insanüstü bir kuvvet olarak tanımayaya hazır. En ufak bir yakınlığa karşı canını vericesine minnettar... O zor şartlara isyansız... Kolayını görmemiş ki!...

Vali beyler de, Hakkâri'yi sürgün sayarlar. Bir an önce kendilerini aldrtmak için, binbir perende atarlar...

Bir tek cadde var şehrin içinde... Bir tek... Gezme yeri de o... Sohbet yeri de o... Gösteri yeri de o... Bir de içi yosun tutmuş bir «vali» konağı var, yosun tutmuş bir administasyonun sembolü!...

Keklik bol Hakkâri'de... Nadiyen buraya yolu düşen büyüklerle keklik ziyafeti çekiyorlar... Ben olsam... sopa ziyafeti çekerdim... Ya siz?...

Zaten büyükler de yollarını çok az düşürüyorlar Hakkâri'ye...

Ve geceye rastlatıyorlar... Zavalı halk saatlerce bekliyor, gökten yağacak nuru beklercesine... «Nur» geliyor, kuru kuru, birkaç el sıkıyor, keklik yiyyor, partillerin ya valiyi, ya kaymakamı, kim keyiflerine gitmezse, onu, ya da birbirlerini, şikâyetlerini dinliyor, sultan Süleyman edâsiyle ve ertesi sabah sıvışıyor ekşi midesini, dağ çiçekle-

rinden yapılmış balla sıvayıp... Bazı köyler kışın, dâvetsiz konuk barındırıyorlar... Gelirmiş dâvetsiz konuklar grup halinde, patlarıyla, keseriyle, biçeriyle, bütün kış konaklarmış, yollar kapalı «Oooh, kekâââ» diye...

N'apsın köy? Yiyeceğini yedirmiş... Yakacağını yakarmış...

Bak Akbaba, nice nazık oldum: «Dâvetsiz konuk» diyorum, eşkıya yerine!... İsmet Paşa bile bu kelimeyi, nice biçimci olmasına rağmen benden kolay kullanıyor:

«- Eşkıyanın bu gece n'apacağı belli olmaz» diye... Yanlış mı söyledim cümleyi?...

POLİTİKA :

Partiler dışında, politikayla ilgilenen pek yok... Kuvvetler var... o kuvvetler, kime at derse, kitle ona atıyor...

Bir «Zeydan» ailesi var... Hep Hakkârililerin dillerinde...

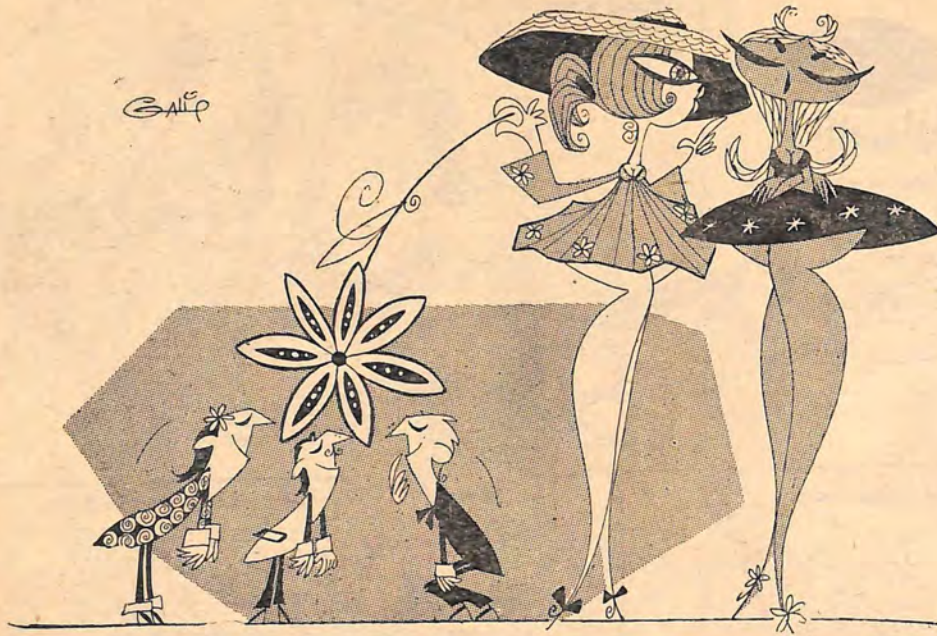
Libya'ya gittiğim vakit, bir Karamanlı ailesi vardı... Her yerde sözü geçen ve kraldan kudretli... Her önemli post onların... Her sokak başında onların sözü geçiyordu...

Zeydan ailesi de öyle. Seviliyor diyemem. Çekiniliyor...

Hakkâri bir milletvekili veriyor. Geçen sefer sandıktan YTP'li çıkmıştı... Bu sefer, benceee, AP'li çıkacak!... Geçen yazılarım dan birinde dediğim gibi, sınır bölgeleri nedense iktidarlara vuruluyor, yerleşmiş sandığında!

Akbabam, Hakkâri görmeye de-ğer!

Nimet ARZIK

— «Koklamaktan bıktık, tatmak istiyoruz» demesinler de!..

— Bana bak, sen başka bir

KOCAMAN LÂFLAR

Güzellik kalblerin anahtarı, iş-
ve ve cilve ise maymuncuğudur.

***

Her kadın, kendi cinsi hakkın-
da en kötü düşünen erkekte-
n daha kötü düşünür.

***

Kadın, güzel bir kombinezon
için para veren sonra da kimse
görmüyor diye üzülen insandır!

***

Aşk kadın deniz kumu gibi-
dir: Ne kadar yıkarırsanız yıkayın
ayaklarınıza yapışıp kalır.

PAZARTESİ

Dünyadan mesaj

Aynen aktaralım haberi: «Yolcu-
luğuna başarıyla devam eden Ma-
riner-7 bir türlü uyandırılmıyor!
Pasadena Jet Fiziki Laboratuvarla-
rındaki bilginlerin peşpeşe verdik-
leri «Uyan» sinyaline, aracın anten-
lerinden ancak biri cevap vermiş, i-
kinci anteni uyandırmak için yeni
metodlar denenmiştir.»

AKBABA'nın notu:

Aklın varsa uyanma Mariner-7!
Zira yeryüzünde bir daha zor bu-
lursun kafanı dinleyecek yeri!

SALI

Bedava!

Dünyanın en pahalı ikinci ülkesi
oluşumuz rakamlarla belgelenirken,

yurdumuzda bulunan hippiler, «Ne-
pal'in Katmandu; İspanya'nın İbi-
za'sından sonra dünyanın en ucuz
üçüncü şehri İstanbul'dur» demiş-
ler.

Ucuzluk ölçülerinin et ve sebze ol-
duğuna bakılırsa, hakları yok değil
hani adamların.

Katmandu'da ucuz olan et'miş, İ-
biza'da sebze... İstanbul'u sorarsa-
nız, insan hayatından ucuzu yoktur
güzelim kentimizde!

ÇARŞAMBA

Hey gidi hey!

Atina'da düzenlenen dünyanın en
garip yarışmasında iki Yunan kadı-
nı, «Ağlama Şampiyonu» olmuş.

Kadınların durup dururken ağla-
dıklarını sandığımızdan haberi ön-

celeri pek yadırgadık. Fakat baş-
tan sona kadar okuyunca, meselenin
içyüzünü anladık. Meğer bildiğimiz
ağlamalardan değilmiş bu. Ortaya
yüzlerce kilo soğan konuyor, yarış-
macılar birer bıçak alıyor, soğan-
lar doğrandıkça ağlamıyor, ağlan-
dıkça doğranıyor ve derken efendim
en uzun ağlamayı başaran yarış-
manın şampiyonu oluyor.

Şu kadın milleti ne gözü yaşı ya-
ratıktır Yârabbi! Ve soğan denen
nesnenin nedir bu acı kuvveti? Ki-
mini ağlatır doğarken, kimini ağla-
tır çarşı pazar ararken...

Bizdeki gibi yâni.

PERŞEMBE

2000'e varmaz

Maden Mühendisleri Odası açıklı-

— Çiçekler her gün sulanıyor.. Bırak da kırk yılda bir de ben sulanayım!..

— Şu göğüslere, şu kalçalara bak.. N

ş yapmasını bilmez misin?..

— Seni öpersem mi kızarsın, öpmezsem mi?

— Nasıl öpüyorsun bilmiyorum ki!..

yor: «Demir rezervimiz 1990'da bitecek!»

Her şeyimiz birbirine sıkı sıkıya bağlı olduğu için gerisini tahmin güç değil. Bir kere demiri bitirdik mi, başlarız diğerlerinin icabına bakmaya.

Kömür rezervimizi bitiririz, bakır bitiririz, kurşunu bitiririz, kalayı, petrolü bitiririz, 2000 yılına varmadan kepengi indiririz!

Tüketmekten üretmeye geçemedik ki belimiz doğrusun.

CUMA

Peki ama...

Anayasa gereğince bağımsızlar arasından geçici olarak seçilen yeni Adalet Bakanı, işsiz vatandaşlara

karga avlamalarını salık vermiş.

Ah efendim, ahl!... Gönülünüzü yapmak için avlamasına avlayalım. Fakat karga avlamak için gereken zamanı nereden bulalım?

Sinek avlamaktan, karga avlamaya vakit mi kalıyor?

CUMARTESİ

Buyrun, gelin

Bir Alman şirketi, «Münih'ten Boğaz'a bir gün içinde gidip dönelim» sloganıyla, İstanbul'a uçak seferleri düzenlemeye başlamış.

Bize göre hava hoş, buyrun gelin. Günümüzün seston hızlı giden jetlerine yol mu dayanır? Dilerseniz, Münih'le İstanbul arasında günde iki kere gider gelirsiniz. Fakat Bo-

ğaz'ı görme konusuna gelince: Hiç heveslenmeyin kardeşim. Bırakın diğer caddelerin halini, bir günde Aksaray'ı geçemezsiniz!

PAZAR

A-aa!

Önümüzdeki seçimlerde milletvekilliğine adaylığını koyacak olan Karamürselli bir semerci, her seçmene bir semer vereceğini açıklamış.

Sağolsun. Eğer kazanır da vaadini tutarsa yaşadık demektir. Önce birer semer sahibi oluruz, sonra dört nal ile bir at veren adayları beklemeye koyuluruz. Derken yavaş yavaş bizler de taban tepmekten kurtuluruz.

Şu ülkede her gün seçim olsa, millet geçim sıkıntısı mı çekirdi?

KOCAMAN LÂFLAR

Kadın yakıcı olduğu için ateşi sever.

***

Kadın koca almak için değil, karı olmak için evlenir.

***

Bekârlar, kadınları evlilerden daha iyi tanırlar; yoksa evlenirlerdi.

***

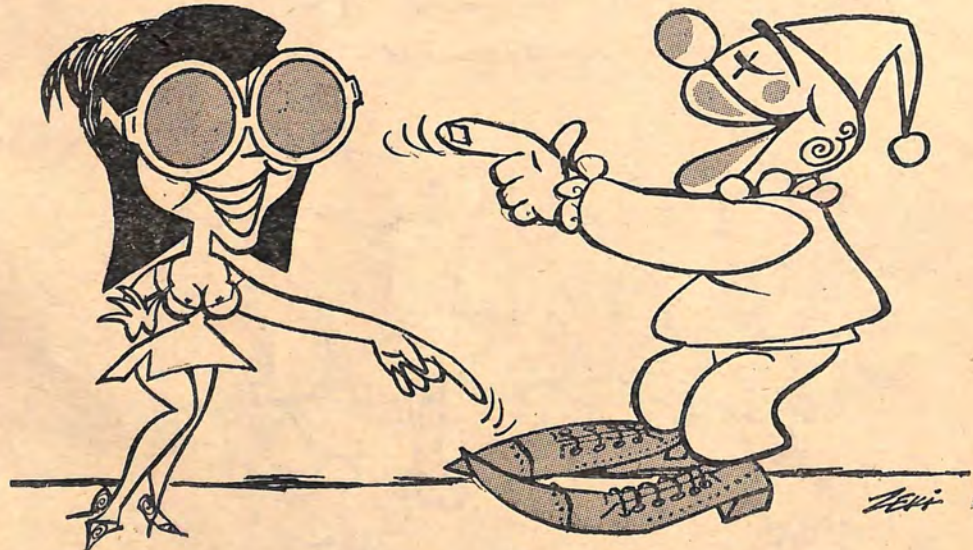
Kadın yalancı değildir. Sadece aldatmak ihtiyacını hisseder.

***

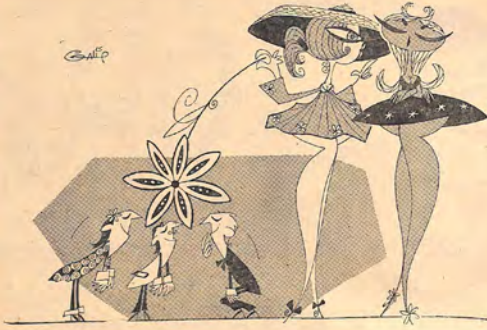
Kadın kalbi çek gibidir: İbrahim zında hâmiline ödenir.

e güzel mayo değil mi karıcığım?..

Kocaman gözlükler, bayanlar arasında moda oldu. — Gazeteler —

— «Koklamaktan bıktık, tatmak istiyoruz» demesinler del.

KOCAMAN LÂFLAR

Güzellik kâhlerin anahtarları, iş ve ciltve ise maymuncuğudur.

***

Her kadın, kendi cinsi hakkında en kötü düşünen erkekten daha kötü düşündür.

***

Kadın, güzel bir kombinasyon için para veren sonra da kimse görmüyor diye üzülen insandır!

***

Apek kadın deniz kıyısı gibidir: Ne kadar yıkarsanız yıkayın ayaklarına yapışık kalır.

— Bana bak, sen başka bir şey yapmasam bilmez misin?

— Seni öpsem mi kızarsın, öpmezsem mi?
— Nasıl öpüyorsun bilmiyorum ki!

PAZARTESİ

Dünyadan mesaj

Aynen aktaralım haberi: «Yolcu-
luğuna başarıyla devam eden Ma-
riner-7 bir türlü uyanıdırılmıyor»
Pasaden'de Jet Fuzisi LAOratavaria-
rındaki bilgilerin peşpepe verildi-
leri «Yapma» şifresine, arenin anten-
lerinden ancak biri cevap vermiş, i-
kinci anteni uyardırılmak için yeni
metotlar denenmiştir.

AKRABAY'ın notu:
Akın varsa vayanın Mariner-7!
Zira yeryüzünde bir daha gör bu-
hursun kafanı dinleyecek yer!

SALI

Bedava!

Dünyanın en pahalı ikinci ülkesi
otusumuz rakamlarla belgelenirken,

yurtumuzda bulunan hippeler, «te-
pulin Katmandu; İspanya'nın İbi-
za'sından sonra dünyanın en uzun
uçluna sehi taahhüdü» demis-
ler.
«Uçantuk ögülerinin et ve sebze ol-
duğuna bakılırsa, hakları yok değil
hadi adınılalım»
Katmandu'da uçuş olan etrus, İ-
biza'da sebze - İstanbul'u soraras-
na, insan haykından uçuşu yoktur
güzelim kentimizde!

ÇARŞAMBA

Hey gidi hey!

Atina'da düzenlenen dünyanın en
garip yarışmasında iki Yunan Kadı-
nı, «Altına Şampiyonası» olmuş.

Kadınların dümpür dururken aıla-
diklarını sandığımdan haberi ün-

celeri pek yadırgadık. Fabat baş-
tan sona kadar okuyunca, meselemin
içerisinin anlidi. Meğer belgelenmiş
ajamalarından değilmiş bu. Ortaya
yüzlerce kilo soğan konuyor, yarış-
macılar birer bopak alıyor, soğan-
lar doğrandıkça ağarıyor, ağarı-
dıkça doğranıyor ve derken eten
dim er ucuşu ağarmay başarıya ya-
rışmanın şampiyonası oluyor.

Şu kadın mülleti ne götü yağı ya-
rıştıklar Yarabbi! Ye soğan ileten
neşenin nedir bu acı kuvveti? Ki-
mini ağlatır doğrayken, kimini ağla-
tır Çarşı pazar ararken...

PERŞEMBE

2000'e varmas

Maden Mühendisleri Odası açıklı:

yor: «Demir rezervimiz 1990'da bite-
cektir»

Her şeyimiz birbirine sıkı sıkıya
bağlı olduğu için gerisini tahmin
güç değil. Bir kere demiri bitirdik
mi, laşları diğerlerinin içine
bakmaya.

Kömür rezervimizi bitiririz, baka-
rı bitiririz, kütüğü bitiririz, kalay,
petrolü bitiririz. 2000 yılına varma-
dan kepengi indiririz

CUMA

Peki ama...

Anayasa gereğince bağumular e-
raından geçici olarak seçilen yeni
Adalet Bakanı, işsiz vatandaşlara

karga avlamalarını salık vermiş.
Ah efendim, ahi! Gönlünüzü ya-
mak için avlamasına avkayım. Pa-
kat karga avlamak için gereken za-
manı nereden bulalım?

Sinek avlamaktan karga avlama-
ya vakit mi kalıyor?

CUMARTESİ

Buyrun, gelin

Bir Alman şirketi, «Münib'ten Bo-
ğara bir gün içinde gidiş dönüşüne
sloganıyla, İstanbul'a uçak seferle-
ri düzenlemeye başlamış.

Bize göre hava hoş, buyrun gelin.
Günümüzün sesten hızla giden jet-
lerine yol mu dayanam? Dilerseki
Münib'e İstanbul arasında günde
iki kere gider gelmesini. Fakat Bu-

ğaz'ı görme konusuna gelince: Hiç
heveslenmeyin kardaşım. Burakın di-
ğer caddeyi halını, bir günde Ak-
saray'ı geçemezsiniz!

PAZAR

A-aa!

Onüçmideki seçimlerde milletve-
killiğine adaylığını koyacak olan Ka-
ramürşelli bir sermerci, her seçme-
ne bir sermer verdiğini açıklaması.

Saçolsun. Eğer kazanır da vaa-
dini tutarsa yapacak demektir. Önce
birer sermer sahibi olursun, sonra
dört nai ile bir ai verer adayları
beklemeye koyulursun. Derken yavaş
yavaş hister de taban tepmekten
kurtulursun.

Su ülkede her gün seçim olsa,
millet göçim akitnası mi çekerdi?

KOCAMAN LÂFLAR

Kadın yakıcı olduğu için ateşi
sever.

***

Kadın koca almak için değil,
kari olmak için evlenir.

***

Behârlar, kadınları evlilerden
daha iyi tanır; yoksul evlenir-
lerdi.

***

Kadın yalnız değildir. Sadece
aldatmak ihtiyacını hissederek.

***

Kadın kalbi çek gibidir: İbra-
zında hâmiline ödenir.

— Çiçekler her gün sulanıyor. Brak da kırk yılda bir de ben sulanayım!

— Şu göğüstere, şu kalçalara bak, ne güzel mayo değil mi karıcığım?

Kocaman güzellikler, bayanlar arasında moda oldu. — Gazeteler —

Bu filim başka filim.

BURHAN ESEN

MATBAADA provası çıkarılmış yazıları tashihle uğraşıyorum. Kapıdan içeriye 60 yaşını aşkın, siyah mantosunun üzerinden uzun beyaz başörtüsü pelerin gibi sarkan bir kadın girmişti. Çalıştığım odada yeni başlayacak bir pehlivan tefrikasının gazete tarafından hazırlanmış bir afişi asılıydı. Kapının önünde durduğu anlaşılan başka birine sesleniyordu:

— Yürüsen kız... Körolasica yeri en sonunda bulduk. Bulduk amma, ayaklarımıza da kara su indi. Öyle alık alık bakınacağına içeriye:

— Destuuuur... de de sağ ayağımı at! Durduk yerde Yeşilçam'da avrat sıkıntısı çekiliyor diye yazmamış gazeteler. Efendi oğlum, şu duvardaki Kayhan Tahtakaşık değil mi? Ah... evlâdım, üzgün olduğun bakışlarından belli. Türkiye'de kadınsız ne cinayet işlenir, ne de film çevrilir. Üzülmeye artık, biz geliyoruz. Sinemanın eşliğinden adımıza içeriye attık bile. Sana henüz koklanmamış, gül kadar taze kızımı, Emine'mi getirdim. Şu yetim kızcağıza bir film oyna da dost düşman hasedinden çatıur, çatır çatıslın!

Kapıya doğru döndü:

— Fazla naz âşık usandırır, derler. İçeriye gel çiğerpem. Ben sana dememiş miydin rüyasını gördüm, devlet kuşu başına konacak diye. Bu pahalılıkta devlet memurları nasıl geçinirim diye plân kurarken; yıldızlar han, hamam, apartman sahibi oluyorlar. Parrayı basınca, yetmiş yaşındaki acuze anaları bile tıfıl gibi oğlanlarla kari-koca oyunu oynuyorlar. Hadi, orada alık alık etrafına bakınacağına içeriye gel de sinemacı amcanla konturat mıdır, nedir, o kâğıtlara imzamızı basalım.

Yaşlı kadın tek kelime konuşmama fırsat vermeden, aktrist yapımaya özendigi kızını kolundan tutarak zorla içeriye sokmuş, masamın yanına getirmişti:

— Sinemacı oğlum iyi bir adama benziyor. Ben seni elcağızımla ona teslim edeyim de, ötesine karışma. Bak, peşin söyleyim... Gazeteler öy-

le yazdı. Burada ne derler, ne ya parlarsa:

— Hayır!... demek yok. Söz temsili yatağın içinde film provası mı edelim, dedi. I-hhh... yok... Zengin olmak, kocaman apartmanlar, tomo-filler almak isteyen, kısacası «Gülü-nü seven, dikenine katlanacak!...

Kızım, kaldır eteklerini biraz yukarıya. Aaaaa, vallahi sende bu ar perdesi varken yıldız değil ya, ti-yatura perdecisi bile olamazsın. Efendi oğlum, kusuruna bakma. Cumbadan daha yeni çıktı. Birdenbire şaşkınlıktı. Merak etme kısa zamanda kabak çiçeği gibi açılır.

Eğildi kızın mini eteklerini havaya kaldırdı:

— O Turhan Soray gelsin de bacak görsün. Yeni çarkıt çıkmış gibi, gıcır gıcır. Kem gözlerle şiş. Maşallah de evlâdım, nazar değmesin çiğerpem. Şu kırmızı yer çimdik yararı falan değil... Ben de dün sabah gördüm, görünce hafakanlar bastı:

— Kız! dedim, bu kırmızılık ne? Cahillik ettin de bir halt karıştırdın-sa doğrusunu söyle de, ona göre çare arayalım. Gençlik hali bu, insanın kanı kaynayır. Aaaa, ah!... onsekizinde ya vardım ya yoktum. Güzel misin, düşmanın da çok. Evin önünden pencereden ayrıncı geçiyor, ayrıncı değil. Bozacı geçiyor, bozacı değil. Horoz şekerçi geçiyor, şekerçi değil. Hepsî bana abayı yakmışlar, sokulmanın çarelerini arıyorlar. Âşıklarım tıpkı film çevirir gibi tebdil olmuşlar, dayanmışlar kapıya. Hiçbirine yüz vermiyorum.

Bir gün annem komşulara gitmişti. Kapı çalındı. Cumbadan sarktım:

— Kim ooo?... diye seslendim.

— Küçük hanım, dedi, efendi baban gönderdi. Odaları badana edeceğim...

— Evde kimse yok ki... Annem komşuda.

— Zararı yok... Vakit geçirmeden kapıyı aç, kirecin tavi geçmesin... dedi.

Kapıyı açtım, ne açarsın... İki

metreye yakın boy. Kara kaş, kara göz. Ay parçası gibi delikanlı karşımda durmuyor mu?... Kireç tenekeşi elinde, fırçası omuzunda.

— Önce, dedi, yatak odasını göster, badanaya oradan başlayalım. Çabuk kurusun ki gece rahat yatabilesiniz...

Odaya girince, nasıl oldu bilmiyorum, kendimi onun kolları arasında buluverdim. Dedim ya evlâdım gençlik. Ateşe barut bir arada durur mu!...

Aradan üç ay geçince karnımda bir şişkinlik. Eyvahn, mesele meydana çıkacak. Babam işi haber alırsa belki de sonuç cinayete varacak. Annem becerikli kadındı. Bir gün beni karşısına aldı:

— Kız, dedi, bu ne hal?

— Gençlik, aşk... dedim.

— Hımm!... Daha o gün anlamıştım. Şimdi, yarın sabah kalkınca babana:

— Gece rüyamda bir cin gördüm, diyeceksin...

— Ne faydası var bunun?

— Lâfımı kesmeden iyice dinle. Cinle yattım, diyeceksin. Cin erkek-ti, diyeceksin. Tamam mı? Ötesini bana bırak...

Rüya, cin işini babam yutmuştu. Eski adamlarda şimdiki gibi şeytanlık mı vardı. Ertesi günü bir imam çağırıldı. İmam cin ile benim nikâhımı kıydı. Böylecene kötü kadın olmaktan kurtuldum!...

Temsilde hatâ olmaz, ben de E-mine'yi karşına aldım, sıkıştırdım baldırdındaki kırmızılığı görünce:

— Vallahi anne, dedi, pire ısırtı.

Filmlerde altmışlık hovarda ısırtığı ile her yanı ilistire dönmüş cado-lozların çevirdiklerini millet ağzını sapırdatta sapırdatta, ışıltı çala çala seyretniyor mu?

Kızım şöyle azıcık dön bakayım. Dön evlâdım, sıkılacak ne var? Amcan sinema patironu. Onlara ayıp mayıp yok. Yarın yirmi otuzbin lı-rayı avucumuza saydı mıydı tertemiz olursun. Mangır şimdi her ayı-

bı örtüyor. Evde cumbanın arkasında, koca diye pineklerken, sol bacadında pire ısırtığına kusur bulurlar da, kimseler yanmaz. Hele beyaz perdenin üzerinde bir görün. Kırk kişinin artığıysan bile, ak pak, sütten lekesiz hale gelir, arınırsın. Değil mi bey oğlum!

Ha... ne diyordum, biraz daha dön, kızım. Şimdi tamam. Nasıl kusuru var mı? Atalarımız, anasına bak, kızını al... dememişler mi? Bizim zamanımızda sinema bulunsaydı, rahmetli efendim İdris ağa avucunu yalardı. Rahmetli, beni çarşafın içinde, ardından görmüş de, kahvedeki sandalyenin üzerinden «Şırrrak...» diye yere düşmüş. Kadın dediğin iki tarafı aynaya benzemeli. Önden de, arkadan da güzel görünmeli. Kızım da tıpkı anasına çekmiş.

Daha fazla dayanamadım:

— Hanım, dedim, siz yanlış kapı çalıyorsunuz. Burası artist yazıhanesi falan değil...

— Peki, ne evlâdım? Yoksa set dedikleri yer burası mı?... Biz farkına varmadan gizlice film mi çektin yoksa?

— Hayır teyze, ne yazıhane, ne de set... Hiç biri değil.

— Daha önce söyleseydin ya?

— Çenen açıldı, kaptırsın diye bekledim. Fırsat vermedin ki konuşmama...

— Atlatayım diyorsun ama, yutmam böyle numaraları. Şu duvardaki Kayhan Tahtakaşık'ın tasviri değil mi?

— Ne kaşığı valide... Meşhur güreşçi Koca Yusuf...

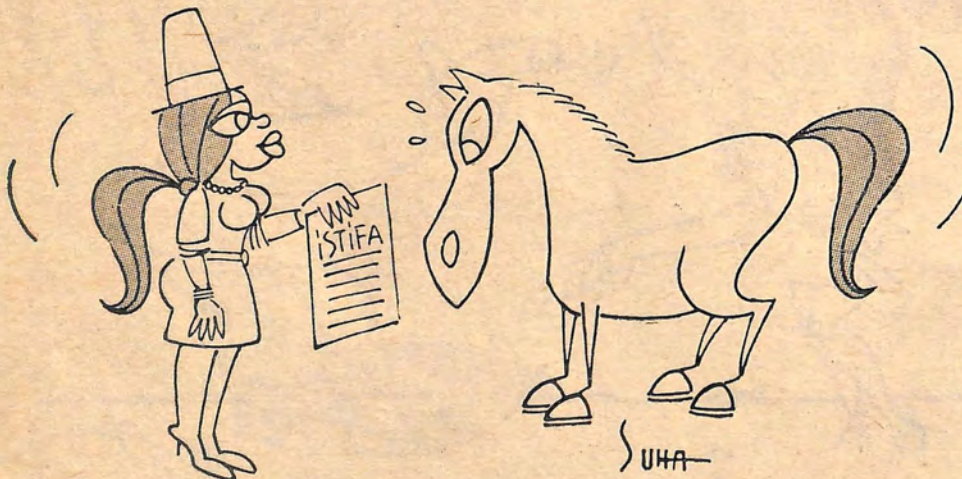
— Yusuf Vehbi olsun. Farketmez ki... Memur değil ki artist kısmı emekliye çıkarılsın. Kızımı fazla körpe bulur da:

— Ben artık kart horoz oldum, piliçlerle film çeviremem... diyorsa, Eşrefpaşalı Fadime ne güne duruyor? Yalnız bir şartım var. Fazla soyunamam... Zira, göğüslerim artık askısız ayakta duramıyor! Sana gelince, canını sıkma kızım! Gelin ata binince:

— Yâ nasip... dememiş mi?... Ata şimdi Eşrefpaşalı herdem taze Fadime bindi. Hey gidi hey... Kime niyet, kime kısmet!

Burhan ESEN

İki kadın milletvekili, AP'den istifa etti. — Gazeteler —

Yazısız

Haydi haydi...

Ay'dan getirilen örneklerle, Merih yolculuğuna devam eden Mariner-7'nin gönderdiği bilgileri değerlendiren bilim adamları, düzenli aralarla görüşlerini ve düşüncelerini dünyaya yayıyorlar:

— Ay'da hayat yok!
— Merih'te su yok!
— Ay'da yaşamaya elverişli bir ortam yok!
— Merih'te nebat yok!

Bu «Yok» lar karşısında dünyanın neler düşündüğünü bilemeyiz ama, biz almıyoruz doğrusu... Görüyorsunuz işte... Sanırsınız adamlar gerçekten Ay ve Merih'ten bahsediyorlar. Oysa gezegenlere sığınmış düpedüz bizimle dalgalarmı geçiyorlar!

Dillerinin altındaki baklayı çıkarsalar da, herkes tarafından anlaşılır biçimde konuşsalar günaha mı girerler acaba?

ANAYA BAK ANAYA...

Yavrusunu vapur iskelesinde unutan kadın kim?

SAAT yediye beş var. Sevimli bir oğlan çocuğu Kadıköy vapur iskelesinde bir bavulun yanına oturmuş kara kara düşünüyor... Yanına sokuluyorum:

«— Yavrum Ekrem, senin adım ne?» diye soruyorum...

Çocuk iri siyah gözleriyle bana bakıp, tatlı tatlı gülümseyiyor ve bana:

«— Sana ne ulan enayi?» diyor. Yılmıyorum... Belli bu çocuğu

ACABA BU MU? — Bu kadında da çocuğunu unutmuş bir hal var... Ama günahını almayalım... Belbi de bu kadın değildir...

burada bir vicdansız anne unutmuş:

«— Ayıp, büyüklere böyle cevap verilmez... Senin annen nerede?» diye ısrarla soruyorum.

Çocuk:

«— Annem beni burada iki gün evvel unuttu, Mahmutpaşa'ya etklik alacağım diye gitti, hâlâ gelmedi.» diyor. Ben:

«— Annenin adı ne yavrum, Hilmiye mi?» diye soruyorum...

«— Hayır, söylemem...» diyor... Ve söylemiyor çocuk...

BU KAÇINCI KADIN? — Bu yavru şimdi ne olacak?... Vapur iskelesinde hâlâ bekleyecek mi?.. Ey zalim kadın... Nedir senin adın? ...Neden yavrunu üç gündür aramadın?... Çocuk bu, çiş gelir, karnı acır, canı sıkılır. Değil mi efendim?... Bir ana kalbi bu kadar hissiz olamaz... Çocuk mutlaka başkasının çocuğudur... Kim bu kadın?... Neden ortaya çıkmıyor?... Birinden mi çekiniyor?...

İşte son günlerde muhtelif yerlerde bulunan çocuklar böyle unutkan anaların kurbanlarıdır...

MUADELETİ TASDİKLİ ÖZEL YÜKSEK ŞIRACILIK OKULUNDAN BİLDİRİLMİŞTİR.

- 1 — Yirmi yaşını doldurmamış olmak...
  - 2 — Hayatında hiç sıra içmemiş bulunmak...
  - 3 — Şarap, sirke, şıra arasındaki münasebet hakkında tam bir malumat sahibi bulunmak...
  - 4 — Evinde en aşağı beş adet büyük sıra fıcsı bulunduymak...
  - 5 — Üzümlü suyunun hassaları hakkında on cilt eseri bulunmak...
  - 6 — Hiçbir yerde dükkân açmış bulunmamak...
  - 7 — Çabuk bozulmamak...
  - 8 — Sıra içince hiç midesi kaynamamak...
  - 9 — Müracaat için yeterli derecede şişeyle imtihana katılmak...
- İmtihani kazanan adaylardan şıracı olacaklara ayrıca birer burs verilir Fransa'ya gönderilecek ve iki senelik tahsilden sonra Sirkeci'de birer dükkân açılacaktır... Memleketimiz şıracılığının ilerlemesi için açılan Özel Şıracılık Yüksek Okulunu tercih ediniz... Bol bol sıra içmek fırsatını kazanmış olursunuz...

Eğlencelik Suavi Süalp

SAYI: 1973 — YIL: 1999 • EĞRİYE DOĞRU — DOĞRUYA EĞRİ •

Alimler de hayretten dilini yuttu

Aydan gelen toprakların içinden bir nişan yüzüğü çıktı !..

Kap Kennedy — Astronotlar tarafından Ay'dan getirilen nümine Ay toprağı içinden birdenbire bir alyans çıkmıştır... Alimler bir anda şaşkına dönmüşler ve alyansın içlerinden birine ait olduğunu sanmışlar, fakat yapılan muayeneden hepsinin eldivenli olduğu anlaşılmıştır... Yüzüğün astronotlara mı ait olduğu araştırılmış fakat astronotların da Ay'da yüzüklerini düşürmelerinin imkânsız olduğu bilin-

NE SEVİMLİ BEKLİYOR — Çocuk da bu... Duruşundan annesini beklediği belli olmuyor mu?... Bizce bal gibi oluyor...

EYÜP'TE DE BİR VAKA — Çocuk unutmaya vakaları son günlerde hayli artmış, Eyüp'te de annesi üfürükçüye gidip gelmeyen bir çocuk bulunmuştur... Aynı zamanda Üsküdar'da iki, Şişli'de üç çocuk annelerini kaybetmişlerdir... İşin tuhafı hiçbir çocuk analarının ismini hatırlamamaktadır...

diğinden yüzüğün kime ait olduğu bir türlü anlaşılamamıştır...

İÇİNDEKİ YAZILAR NE? — Yüzüğü tetkik eden astronotlar yüzüğün içinde şu yazıları okumuşlardır: «8 Mart 1965 — AŞ-KİM NERİMAN'A!»...

Bu durumdan sonra Kap Kennedy uzay tetkik dairesi karışmış ve yüzüğün sahibi aranmaya başlanmıştır... Fakat kimse yüzüğün kendisine ait olduğunu kabul etmemektedir...

DEMEK Kİ AY'A DAHA ÖNCE BİRİ GİTMİŞ — Bu yüzük bütün Ay fethini boşa çıkarmakta, ilmen ve mantıklı olarak Ay'da bunu birinin düşürdüğü gerçeği ortaya buz gibi çıkmıştır... Ama kim düşürmüştür?... Yahut bırakmıştır?... İşte deli edici sualler... Alimlerden çoğu şimdiden kafayı üşütmeye başlamışlar ve kendi kendilerine konuşmaya başlamışlardır... Yüzüğün Ay'a giden biri tarafından bırakılması sabit olursa büyük bir skandal olacaktır... Yüzük halen kimse için parmağına uymamaktadır. Çünkü yüzük normal insan eline gelmeyecek kadar büyüktür...

TOTODA ONÜÇ TUTTURAN NER-MİN'E ONÜÇ TALİP ÇIKTI.

Toto başlar başlamaz ilk hafta onüç tutturup tek başına 458 bin lira alan fakir kızı Nermin'e birden onüç talip çıkmıştır... Talip kolon başına 46 biner li-

GÖSTERİYOR — Nermin geçen sene hep yedi tuttururdum, şimdi onüç... derken. Siz de resimde Nermin'in tutturduklarını görmüyor musunuz?...

ra alacaklardır... Fakat Nermin hiçbirine yüz vermemiş ve eski konuştuğu çocuk Fuat'la sinemaya gitmiştir... Fakat onüç talip sinemadan çıkışta Nermin'i, Fuat'ın elinden almış ve çocuğu fena marizlemişler... 13 totocunun Nermin'i bir ormana kaparak toto kolonu doldurttukları tahmin edilmektedir... Bizce tahmin: Nermin direk bir...

GEL DE KADINLARA İNAN...

Zimmetine 50.000 lira geçiren Şevki Şaşkın'ın karısı, dansöz Sevda Mehtap ile ortakmış...

Gizlice çekilen bu resimde iki kadının kurduğu haince plân ortaya çıktı... Şevki bir gece bara gitti... Halbuki karısı Süheyla ona: «Bankadan ellibin lira al, eğlen kocacığın, kim çıkacak...» demişti... Şevki bara girer girmez Sevda ona yaklaştı ve ellibini kesti... Şevki kadının fentine uyarak içeri girdi... Bu plânı Sevda ve Süheyla'nın hazırladığı ve Şevki'yi ketenperreye getirdikleri meydana çıktı... Aslında Süheyla ile Sevda'nın kardeş olduğu da ayrı bir gerçektir. Resimde iki kardeş plân kurarken... Elbisesi Süheyla, yataktaki kardeşi dansöz Sevda'dır... Rezil kadınlar... Utanmazlar... Yeter, sus... Ayıp oluyor.

YUMUŞAK İNİŞ!

SİZ zannedersiniz ki insanlık tarihinde ilk yumuşak inişi Amerikalı iki astronot Neil Armstrong ile Edwin Aldrin yapmıştır.

Hayır. İlk yumuşak inişi Âdem babamız, Havva anamıza karşı yapmış ve bu ameliye, kâinatın en şerefli mahlûku olan biz insanların zuhuruna vesile olmuştur.

Tabii o zamanlar; böyle bir yumuşak iniş için Satürn roketleri, Apollo füzeleri falan olmadığından daha tabii araçlar kullanmak gerekiyordu. Harekâtı uzaktan idare edecek uzay kontrol merkezleri de yoktu. Bu yüzden sevk-i idare doğrudan doğruya Âdem babamızın inisiyatifine bağlıydı.

Âdem babamızın yaptığı bu yumuşak iniş, insanlık tarihinin en büyük keşfidir. Esasen böyle bir keşiften önce ne insanlık vardı, ne de tarih... Büyük mucit Âdem babamızın bu önemli buluşlarıyla ki, evrende yeni bir çağ başlamış ve keşifler birbirini kovalamıştır.

Ashında —dikkat edilirse— her iki yumuşak iniş arasında insanın ağzını hayretten bir karış açık bırakacak büyük benzerlikler vardır. Örneğin: Âdem baba da, Amerikalı astronotlar da önce bir hazırlık devresi geçirmişlerdir. Sonra heyecanlı bir yolculuk başlamıştır. Müddet mühim değil, uzun da olur, kısa da... Derken volkanik bir satha iniş. Artık sükûnet denizi mi dersiniz, lezzet ovası mı?..

Ve fetih muradına ermişsinizdir...

Ne demiştir Ay fethinden hemen sonra Armstrong ile Aldrin:

— Oh, çok hoş...

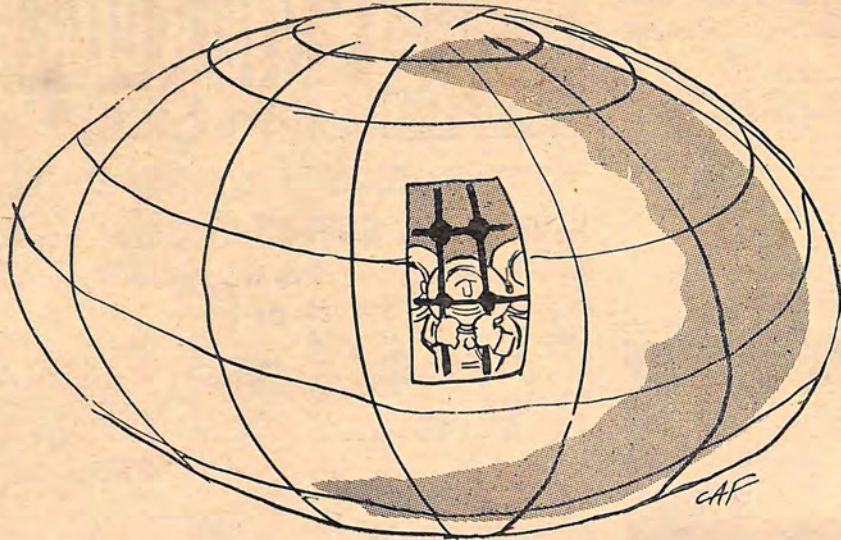
— Harikulâde...

Gözlerimle görmedim ve kulaklarımla işitmedim ama, yemin ederim ki, sebebi hikmetimiz olan Âdem babamız da fütuhattan sonra aynen bunları söylemiştir.

Nasıl, hâlâ insanlık tarihinde ilk yumuşak inişi yapanın Amerikalı iki astronot olduğu hususundaki yanlış fikirlerinizde ısrar ediyor musunuz?

Siyami ÖZEL

Ay'a giden astronotlar 21 gün karantinada kaldı. — Gazeteler —

Yazısız

Trafik sıkışık

Bir yandan gelin, bir yandan kaynana tosladı
Döndü-dolaştı da hep, geldi bana tosladı.

Kiminin freni yok, kimininse dümeni
Gitti - döndü herbiri bir yana tosladı.

Yolda mini-eteklim, farları da hep açık
Gözleri kamaşanlar gidip ona tosladı.

Bir pas attı ortaya, caddelerde Fatma Kız
Koşuşurken Hüseyin, hep Hasan'a tosladı.

Gözü açık davrandı kârlı yolda bir adam
Bahklama atladı, bir tampona tosladı.

Koç hızlı, dolaştı hep dağlarda, bayırlarda
Kurban Bayramı geldi, bir kazana tosladı.

Boğaz'dan geçen ateş, barutla toslanmadı
Kıydaki bir insan, bir insana tosladı.

Dönerken memur'a yol vermedi bakkal, kasap
Memur da bastı gaza, hep dükkâna tosladı.

Biri Sağ'dan giderken, diğeri de Sol yaptı
Sonunda olan oldu, birbirine tosladı.

Gönül hep hızlı gönül, gitti geldi durmadan
«Sağa kır, sol yap» derken, ona - buna tosladı:

Yaşar Hâdi ÖNDER

TATLI SERTAİLESİ

çizen: ZEKİ

Çıldırtañ MAYO

Yazan - Çizen -
SUA Vİ
SUA Vİ

9

DURUMU UZUN BOYLU
ANLATIP NE KAFANIZI
YORALIM... SARKO KON-
FEKSİYONUN AÇTIĞI İKRA-
MIYELİ MENDİL KAMPAN-
YASINDA, TALİH KÜŞÜ
GELİD ROMANIMIZIN
KAHRAMANI SEVGİ'NİN
BAŞINA KONMUŞTU...
TABİİ BİR ANDA SEVGİ-
NİN HAYATINDA GÖDE-
RECE BİR DEĞİŞİK-
LİK OLDU. BUNA DA
FAZLA ŞAŞIMAK
LAZIM AYRICA =

Süleyman bey:

— Vallahi Dehri efendi, gerçi sen bizden daha iyi bilirsin bu konuları ama, yengenin yanına çok varmadan daha iyi edersin. Bak, bir haftanın içinde bir deri bir kemik olmuşsun.

— Yuk be çocuklar, vallahi ayakta duramaz oyle zayıflamışım. Bi çekti, bi çekti ki...

— Vallahi insan ayak çıkmasından bu kadar zayıflamaz. Senin yaştan başın belli. Şayet bu yaştan sonra bu işin üzerine çok düşersen topu atığın gündür efendi.

— Sizin canınız Dehri efendiyle dalga geçmek ister. Bırakın bunları da, ben yokken dayrede neler olup bittii, unu söyleyin?

Süleyman bey:

— İlâhi Dehri efendi, dedi. Sen yokken ne olur? Burası devlet dairesi, sen bizden daha iyi bilirsin. Eski tas, eski hamam. Sen olmasan, ben olmasam, Yakup bey olmasa, İlyas efendi olmasa, hattâ hattâ müdür bey bile olmasa bu dairenin işleri yine yürür. Nasıl ki şimdi yürütüyorsak, o zaman da tıkr tıkr yürür işler. Ah Dehri efendi ah, sen yeter ki ölmeye gör. Bu düzen öyle bir düzendir ki, sen bunun içinde bir kum tanesinden farkızsın. Öteki kumlar hemen senin işini yüklenirler üzerlerine. Sakın bu sözümün seni aramadığımızı sanma ha! Her gün senin lâfını ettik.

— Matrağına etmişsinizdir.

— Hiç matrak olur mu canım? Vah vah Dehri efendi kimbilir şimdi ayağının sızısından neler çekiyorduk dedik durduk... Öyle değil mi Yakup bey?...

Yakup bey gülerken:

— Öyle öyle, dedi. Yalnız ne var ki hepten de öyle hastalığını düşünmedik ha. Ara sıra Dehri efendi şimdi yataktadır da dedik.

— A be hep yataktaydım...

— Belli canını. Bunu söylemene ne hacet, yüzünden belli.

— Demek belli yüzünden.

— Hiç belli olmaz mı? Kulakların iyice gevşemiş.

— Hadi oradan terbiyesiz.

— Yalan mı? Bak Allahım sever sen Süleyman bey, Dehri efendinin kulakları iyice gevşemiş mi?

Dehri efendi, gevrek gevrek güldükten sonra, Haydar'ı çağırdı:

— Süyle arkadaşlara şekerli kahve! dedi.

— Ya bana Dehri efendi?

— Sen çay iç. Senin rütben çay içmeni gerektiriyor.

Hademe gittikten sonra, Yakup bey:

— Evlilik nasıl? diye sordu.

— A be biz bilmeyiz evliliği? Ülmüştür benim kari haçan zaman önce?

— Canım biliyoruz da, benim demek istediğim Hayriye hanımla evlilik nasıl?

Dehri efendi, biraz düşündükten sonra:

— İyidir, n'olacak? dedi.

Süleyman bey:

— Ama istahsız diyorsun Dehri efendi. Yoksa bir hafta içinde baktın mı Hayriye hanımdan?

— Yuk canım. Hiç bir haftada bıkılır öyle kadından? On parmağında vardır on hüner... Sunra anlatır çok güzel hikâyeler masallar.

Yakup bey:

— Hele başını dizine koyunca, değil mi Dehri efendi? dedi.

Dehri efendi güldü:

— Yuk canım, koymadan da oluyor. Hele vardır bi Derviş Ağa hikâyesi u kadar güzel u kadar güzel ki belki anlatmıştı beş sefer.

— Bir hikâyeyi beş sefer dinledin ha?

Süleyman bey:

— Anlatan Hayriye hanım olduktan sonra niye dinlenmesin kardeşim? dedi.

— A be anlatıyor taklidini çıkara

İLYAS EFENDİ

MUZAFFER İZGÜ

çıkara. Ben de baylıyorum gülmekten...

— Yok yok Dehri efendi gıdıklıyordur seni!

— Yapmaz öyle şey Hayriye hanım.

— Yahu hiç insan kocasını gıdıklamaz mı? Gıdıklar işte.

— Gıdıklıyor amma o zaman değil!...

Yakup bey:

— Haaa, başka zaman gıdıklıyormuş Süleyman bey, başka zaman, dedi. Pekiyi Dehri efendi, boğazından ne haber?

— Yapar çok güzel yemekler.

— Âfiyet olsun. Sen mi fazla yiyorsun, o mu fazla yiyor?

— Tabii ki o. Ama âfiyet olsun. Çünkü çok yoruluyor...

— Oh o' pek sevindik hiçbir şikâyetin olmadığını. Hiç şikâyetin yok şimdi Dehri efendi değil mi?

Dehri efendi, birazcık durunca, Yakup bey:

— Allah Allah yoksa var mı? diye sordu.

Dehri efendi, ilk günden söylemek istemiyordu ama, içinden bir kuvvet onu söylemek için itiyordu.

Süleyman bey ayağa kalkarak, Dehri efendinin masasına yanaştı:

— Süyle Allahını seversen Dehri efendi, dedi. Yahu surada bir kardeşten öteyiz. Birbirimizin derdini biz bilmeyeceğiz de kim bilecek?

Yakup bey de Dehri efendinin masasının başına geldi:

— Süyle Dehri efendi söyle! Ağzı falan mı kokuyor?

— Yuk canım, öyle bir dert değil.

— Ya ne?

— Keçi!...

Yakup bey de, Süleyman bey de:

— Aaa! dediler. Demek keçi ha?

— Evet keçi.

— Ama ne keçisi bu!

— Basbayağı keçi.

Süleyman bey:

— Biz kardeşiz değil mi Dehri efendi? diye sordu.

— Ne surarsın be öyle? Elbette kardeşiz.

— Öyleyse sormamda bir engel yok. Yani keçi demekle şeyi mi kastediyorsunuz. Çok mu kılı Hayriye hanım?

Dehri efendi, ağzını eğerek güldü:

— Yuk be!...

— Eee, öyleyse ne keçisi bu yahu?...

— Kukuyor...

— Kim, Hayriye hanım mı?

— Yuk canım, ben!

— Sen mi? Allah Allah, neler demek istiyorsun sen Dehri efendi?

— Yahu diyor ki Hayriye hanım, sen kokarsın keçi gibi. Yıkayacağım seni.

— Demek sen keçi gibi kokuyorsun ha!...

Yakup bey, eğildi Dehri efendinin kafasını kokladı:

— Yok vallahi, dedi, mis gibi kokuyorsun.

— Ne bilirim ben, ilk günden başladık, kokarsın sen keçi keçi demeye, bugün sabaha kadar.

— Pekiyi, sabahleyin ne oldu?

— Yıkandım!...

BASIN İLAN KURUMU

yurt içinde ve dışında etkili ve israftır reklam ve tanıtma

Yayın organları hakkında bilgi sağlanır • Eskiz ve program hazırlanır Objektif tavsiyelerde bulunulur • Tespit edilen programlar titizlikle yürütülür.

Cağaloğlu, Türkocağı Cad. no. 1, kat: 3
Telefon: 27 66 00 - 27 66 01, İstanbul

(Basım : 60864 — 134)

Süleyman bey de, Yakup bey de ağzılarını iyice açarak güldüler:

— Demek bu sabah yıkandın ha Dehri efendi?

— Bu sabah. Ama gürseydiniz yıkanmam!

Bu kez İlyas efendi de masasından kalkarak Dehri efendinin masasına yanaştı. Onu gören Yakup bey:

— Gel yahu gel, neler var şu bizim Dehri efendide, bir dinle de gözün gönlün açılınsın, dedi. Baksana bu sabah yıkanmış.

— A be n'olmuş yıkanmışsam?

— Yok canım, bir şey yok, sadece Dehri efendi yıkanmış diyor.

— Ben yıkanmadım ki.

— Kim yıkandı ya?

— Yahu kari beni yıkadı!

Süleyman bey, Yakup beyin gözlerinin içine bakarak:

— Aaaa, dedi. Sonra, Dehri efendinin sırtına vurarak:

— Yahu Dehri efendi, desene seni annen kadir gecesi doğurmuş. Pa-dışahları da geçtin sen yahu!

— A be ben şikâyetçiyim yıkamadan...

— Eh artık eh, buldu da burun kıvrıyor. Yahu şu kadar yıllık evliyim, karım beni bir kerecik olsun yıkamadı be!...

— Ama keseliyor da benimkisi.

— Yahu daha iyi ya!... Duy İlyas efendi duy, dünyada ne kadınlar var!...

— İşte ben şikâyetçiyim bu keselenmekten.

— Yahu hamama gitsen bir kese kaçabilir misin? Bizim gibi memur sınıfı hamama zor parayı bulurken, sen bir de üstelik bedava keseci bulmuşsun...

— Suyuldu derim.

— Jiletle mi kazıdı ki soyulsun be? Yoksa taşla mı?

— Hemi de zımpara taşıyla! Bulmuş bi kese, çok bi iyi keseymiş. Sürdüğü yerin derisini alıp çıkıyor.

Bak sırtıma!

Üçü de tek tek Dehri efendinin sırtını tettiği ettiler. Yol yol kırmızı çizildiler ve kabarmış yerler vardı.

— Hem düker çok sıcak su. Der kirler ıslansın.

— Sen de keselenme öyleyse.

— Benim elimdedir keselenmemek? Tutuyor beni boğazımdan...

— Vah Dehri efendi vah!... dediler...

O günü akşama kadar Dehri efendinin banyosu, keselenmesi, sabunlanması konuşuldu... Ama Dehri efendi toz kondurmuyordu Hayriye'nin üzerine...

— O bir çiçektir, kucaman çiçektir, diyor başka bir şey demiyordu...

Bu arada bir de müfettiş geldi nüfus dairesini teftişe... Hiç belli olmazdı müfettişlerin ne zaman geleceği. Müfettiş bu, canı ister üç yılda bir gelirdi, canı ister yedi yılda bir gelirdi. Ama gelirdi. Devlet bu mini mini çarklarını kontrol eder, çalışıp çalışmadıklarını denetlerdi.

Hem öyle bilgili, öyle kafası çalır insanlardı ki bu müfettiş denen insanlar, tüm dairenin memurları bir araya gelseler onun eline su dökmezlerdi.

(Devamı var)

AKBABA
Haftalık Siyasî Mizah Mecmuası

SAHİBİ :
Ergin Ortaç

Yazı İşlerini fillen idare eden:
Kadri Yurdatap

Dizilirdi ve basıldığı yer:
Akbaba Matbaası

Sekreter: Selâmi M. Yurdatap
Fiatı : 100 kuruştur.

MİLLETLER GÜLÜYOR

Değişiklik

Oflayıp pufleyen adam, dostlarından birine:
— Öyle canım sıkılıyor ki, hiçbir şeyle oyalanamıyorum, dedi.
— Öyleyse birkaç günlüğüne bizim köye gel. Belki hoşlanırsın.
— Köy, köy... Köyden bıktım!
— Ama az ilersinde çok güzel bir ormanı da var.
— Orman, orman... Ormandan bıktım!
— Bahçede oturup, tavukları, civcivleri seyrederdin öyleyse.
— Tavuk, tavuk... Tavuklardan bıktım!
— Canım, yalnız değilsin ki sıkılasın... Evde otursun. Biz varız, karım var...
— Kadın, kadın... Birader sevişmekten de bıktım!

Şimdi nerede?

Zengin Amerikalı, bir arkadaşıyla dertleşiyordu:
— Karımı çok kıskanıyordum, dedi. Hakkında çıkarılan bir kaç söylentiye de duyunca bir özel detektif tutup, karımı bir gölge gibi izlemesini istedim.
— Sonra?...
— Sonra benden dolgunca bir avans çekip, düştü karımın peşine!
— Eee, haber aldın mı, neredymiş, ne yapıyormuş?
— Aldım. Özel detektifimle balayı gezisine çıkıyorlarmış!

Fırar

— Kocamın geziye çıkışından yararlanarak, güzel yemek hazırlama kurslarına devam etmiştim.
— Dönüşünde ne dedi?
— Hiç. Yemeği tadar tatmaz hemen yeni bir geziye çıktı!

Yazısız

Beterin beteri

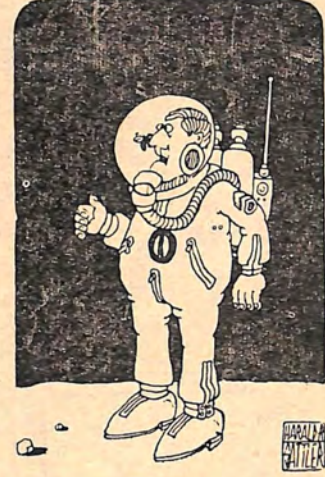
Karılarından bahsediyorlardı. Biri:
— Aslında şikâyet etmememiz gerekir, dedi. Karılarımızla kavga ettiğimiz zaman hiç olmazsa cevap verebiliyoruz ya... Bir arkadaşım var, zavallı ondan da mahrum!
— Nasıl yanı?
— Bir kere karı koca iltisi de sağır ve dilsizler. Kavgaları sırasında kadın işaretle aklına gelen küfürü eder, adamcağız tam cevap vermeye hazırlanırken elektriği söndürüp odayı karanlığa gömer!

Görünmez kaza

Otomobiliyle köye giren adam, karşısına çıkan köylüye sordu:
— Afedersiniz, köyünüzde siyah bir köpek var mı?
— Yok, dedi köylü.
— Siyah kedi?...
— Olduğunu sanmıyorum.
— Siyah at?...
— O da yok.
Üzüntüyle başını iki yana sallayan otomobili:
— Yazık, dedi. O halde rahibi çiğnemiş olacağım!

İnsafli kadın

İki kadın konuşuyordu:
— Çok sık giyiniyorsun şekerim, dedi biri. Elbiselerin çok pahalı olmalı.
— Evet, pahalıdır.
— Kocan faturaları görünce kimbilir ne kadar kızar?
— Neden kızsın canım? Pahalı olanları ona ödetmem ki!...

Yazısız

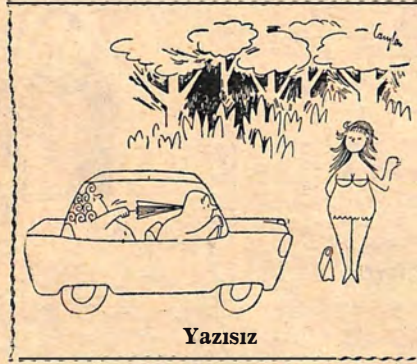
Doğrulama

Kral evliydi. Fakat çok çapkındı. Hürriyete hasret kaldığından, kraliçeden ayrılmak istiyordu. Başvurduğu piskopos, düşüncelerinin yanlış olduğunu ileri sürerek, ciddi bir vazda bulundu. Bu duruma son derece kızan kral, haddini bildirmek amacıyla piskoposu bir haftalığına sarayına davet etti. İştahlı din adamı, fırsatı ganimet bilenlerdendi. Geldi. Sofralar kuruldu ve sayın konuğa her öğün sadece piliç kızartması verilmesini kral emir buyurdu.
İlk günler büyük bir iştahla kızarmış piliçleri gövdeye indiren piskopos gittikçe iştahtan kesildi, lokmalarını yutamaz oldu ve bir gün kendini tutamayarak sordu:
— Her Allahın günü de piliç yenir mi?
— Yaa, dedi kral. Her Allahın günü kraliçe çekilir mi?

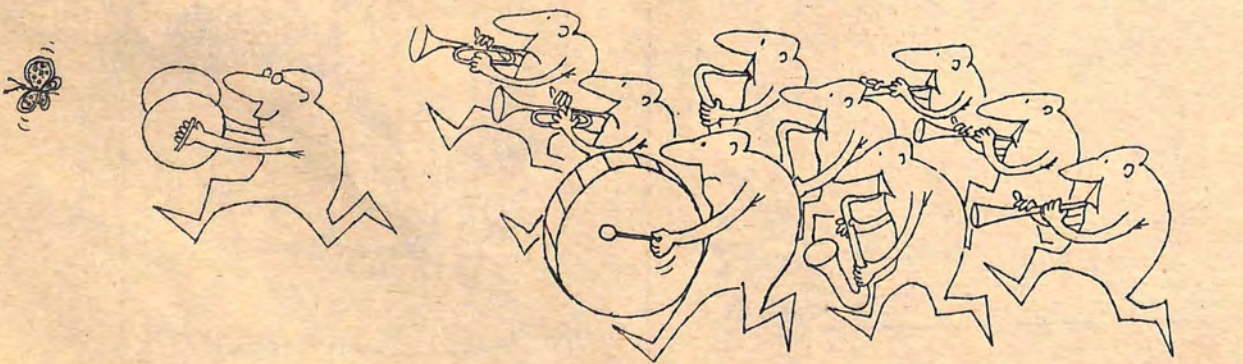
Babalar

Orta Doğu'da görevli Fransız'ın çocuğu olmuştı. Soluk soluğa hastaneye koştu. Fakat hastane görevlileri, çocuğu kucağına vermiyorlardı. Bütün bebekler sepetlerinde ve bir cam bölmenin arkasındaydı. Babalar da ancak, bölmenin ardından yavrularına bakabiliyorlardı. Yeni doğmuş çocuklara bir süre bakan Fransız, yanında bulunan Arap prensine sordu:

— Sizinki hangisi?
Prens cevap verdi:
— Sizinki hariç, hepsi!

Yazısız

Yazısız

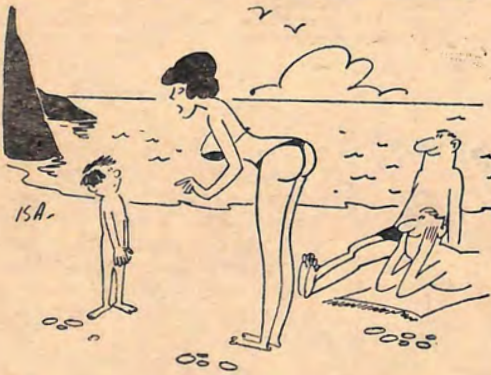
Dünya Karikatürleri

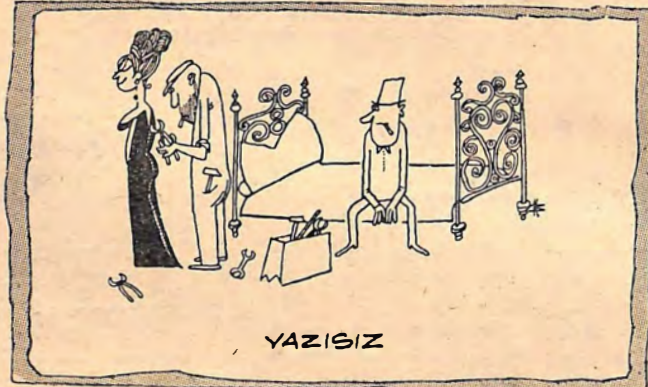
- BEN BU SU OLUŞUNU BİRAZ ACAİP BULUYORUM !..

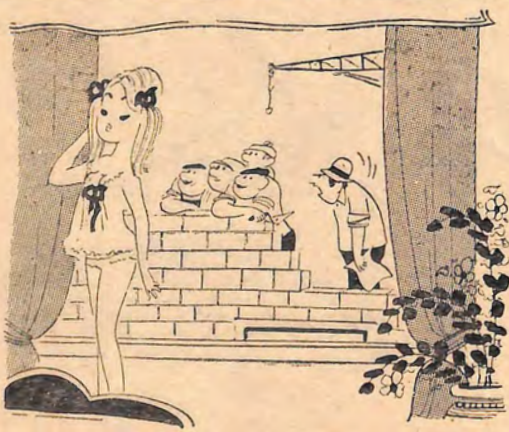
- HANGİ MECMUA İÇİN OLACAK ? ONA GÖRE POZ VERİYİM !..

- AYIP, AYIP... BÖYLE ÇIPLAK DOLAŞILIR MI !..

YAZISIZ

- İNŞAATIN NEDEN İLERLEMEDİĞİNİ ŞİMDİ ANLADIM !..

- YERİNE TESLİM BİR HAVALA GETİRDİM SİZE MATMAZEL !..

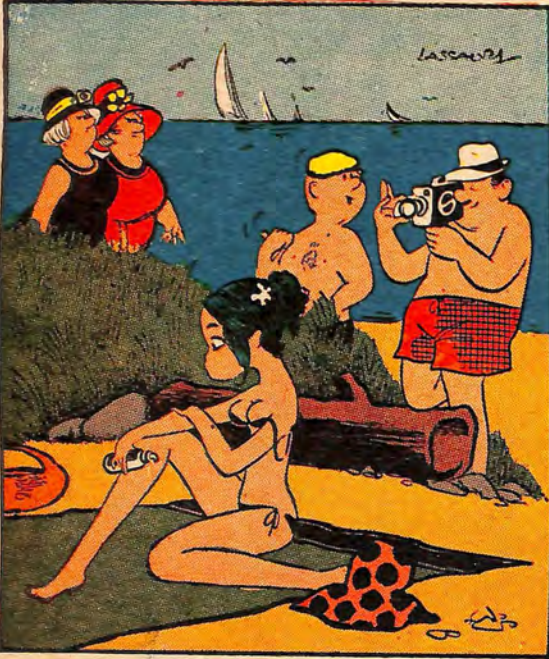
Vasitanıza ve yolunuza en uygun lâstik Fisk çeşidi arasındadır!

Fisk, piyasanın en yumuşak lâstiğidir.
Sarsıntıları önler, rahat bir yolculuk sağlar.
Fisk, piyasanın en sağlam lâstiğidir.
Terkibinde bulunan Poli-B maddesi sayesinde
çelik gibi bir sağlamlık kazanmıştır.
Fisk, piyasanın uzun yola en elverişli, ağır yüke
en dayanıklı lâstiğidir.
Fisk, piyasanın fren emniyetini en iyi sağlayan
lâstiğidir.
Fisk, savrulmayı ve kaymayı önler.

FISK sağlam Yumuşak

AKHABA

- BOŞUNA ÇEKME ... SANSÜR HEYETİ GELİYOR!

- YATINI GÖRÜNCEYE KADAR BENDE ONU ÇOK ÇİRKİN BULUYORDUM !..

- BU DA KİM BE ?..

- OOF !.. DENİZ TUTTU BENİ !..